

Debatten van de provincieraadszitting

15 februari 2012

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen? We gaan beginnen.

Goedemiddag, collega's. Ik weet het. Ik heb het gezegd in de fracties: pas op, er zijn twee televisieploegen vandaag. Allebei filmen ze. Ze hebben u niet verwittigd. Kam uw haren, poets uw tanden, spreek met twee woorden en zeg 'u'. Allez, vooruit. Ik open de vergadering van vandaag, woensdag 15 februari, om 14.00 uur en een beetje.

Verlofaanvragen heb ik ontvangen van de heer gouverneur André Denys, de heer Henk Heyerick, de heer Liebaut, mevrouw Annemie Peeters-Muyshondt. Later zal ons vervoegen meneer Freddy Van Eeckhout.

Mevrouw Melissa Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Collega Dirk De Meerleer laat zich verontschuldigen, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.
Zijn er nog verontschuldigungen?
Mevrouw Colen?

Mevrouw Colen

Ja, collega Geert De Jaeger en meneer Bruno Alens zijn ook verontschuldigd.

De heer voorzitter

Geen verontschuldigungen meer? Dan gaan we van start.

PUNT 1. BIBLIOTHEEK OOST-VLAANDEREN (OPENBARE ZITTING)

Levering en beheer van boeken, tijdschriften en periodieken: goedkeuring van het bestek, opdracht geraamd op € 1.090.331,32, inclusief btw, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding met Europese bekendmaking met enkel de prijs als gunningscriterium

De heer voorzitter

Punt 1. Behandeling van de agenda. Bibliotheek Oost-Vlaanderen. Levering en beheer van boeken, tijdschriften en periodieken: goedkeuring van het bestek, opdracht geraamd op 1.090.000 euro, inclusief btw, te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding met Europese bekendmaking met enkel de prijs als gunningscriterium.
Wie vraagt het woord? Meneer Joris.

DEBATTEN

De heer Joris

Dat is een sympathiek project, dat we met plezier gaan steunen. Ik heb maar één interpretatievraag. In het verslag aan de provincieraad lees ik in de derde paragraaf: 'het totale project beoogt een groeipool van ongeveer 263 ha bos, natuur en ontwikkeld landschap, waarvan circa 155 ha ...' Pardon?

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris.

De heer Joris

Mijn excuses!

De heer voorzitter

Missen is menselijk. Kom, het is goed.
Niemand vraagt het woord?
We stemmen over punt 1. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
62 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 2. MILIEU (OPENBARE ZITTING)

Landinrichtingsproject Leie – Schelde – Inrichtingsplan Vinderhoutse bossen: instemming met de voorgestelde provinciale taken en een financiële bijdrage van € 372.768,38 in het kader van de uitvoering van het eindvoorstel 'Groene velden'

De heer voorzitter

Punt 2. Milieu. Landinrichtingsproject Leie – Schelde – Inrichtingsplan Vinderhoutse bossen: instemming met de voorgestelde provinciale taken en een financiële bijdrage van 372.768 euro in het kader van de uitvoering van het eindvoorstel 'Groene velden'.

Meneer Fiers en meneer Joris.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Dit is een van de projecten die mee door de provincie worden aangestuurd en waarin groen of groenpolen en de ontwikkeling van groenpolen centraal staan. Het zal u allicht opgevallen zijn dat dit altijd projecten zijn die zeer lang gaan duren vooraleer ze tot een volledige realisatie overgaan. En ik wil eventjes in het algemeen het accentverschil opmerken tussen dit soort projecten en projecten waarin bijvoorbeeld gewerkt wordt aan de realisatie van industrie. Als u weet dat de tijdshorizon hier nog loopt tot 2045, vooraleer we helemaal dit project gerealiseerd zouden kunnen hebben, dan zult u beseffen dat dat een bijzonder lange tijd is. Velen onder ons zullen dat helaas wellicht niet meer beleven. Dat is één. Twee: Er zitten nog heel wat haken en ogen aan de realisatie van stukken van dit project en er zitten nog heel wat onzekerheden in. Dat komt doordat men een aantal mensen die hierbij betrokken zijn in

vergaande mate tegemoetkomt, op een wijze die u ook in andere dossiers niet aantreft. Men heeft een zeer groot respect voor de landbouw die in dat gebied aanwezig is. Ik ga dat niet verketteren. Het is zeker een punt dat aandacht verdient. Maar het valt mij toch wel op dat men daar in andere dossiers veel minder compassie mee heeft dan in dit soort dossiers. Dus we zijn blij dat de provincie dit mee ondersteunt. We zien dat liefst zo rap mogelijk en zoveel mogelijk gebeuren. Er zijn nog meer van dit soort projecten die lopende zijn. Wat ons betreft mag daar gerust een stuk meer spoed achter gezet worden.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Joris.

De heer Joris

Een kleine informatieve vraag. Ik lees dus in de derde paragraaf: '... 263 ha bos, natuur en ontwikkeld landschap'. Ik had graag gehoord wat men verstaat onder 'ontwikkeld landschap'. En als daar landbouwgrond in zit, hoeveel procent daarvan is dan landbouwgrond? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u, voorzitter. Om op de laatste vraag te antwoorden: Ik ken de percentages niet van buiten, maar er is aangekondigd dat er een gedetailleerde toelichting komt over het globale project 'Vinderhoutse Bossen', dat in totaal over 263 ha gaat. Dat zal zowel in de eerste als in de vierde commissie gebeuren. Wat hier voorligt, is ons provinciale aandeel. Als ik mij niet vergis, gaat dat in totaal over 14 ha (12 ha recreatief bos en 1 à 2 ha specifieke zones voor volkstuintjes). Dat is ons eigen, provinciale aandeel. Waarom komt dit dossier vandaag opnieuw voor? Het is een illustratie van het feit dat het traag gaat. 'Deez langzaamheid past grootse zaken', om een klassiek citaat te geven. We hebben ons in 2005 reeds geëngageerd. Ondertussen zijn we zeven jaar verder. De grondprijzen zijn gestegen. Ook de prijzen om die zones te ontwikkelen en te beplanten, zijn gestegen. Er is nog een langere planhorizon, namelijk tot 2045. In de eerste plaats gaat men er namelijk van uit dat men het om technische redenen niet in één keer kan doen. In de tweede plaats houdt men inderdaad rekening met zittende landbouwers, tot hun pensioen of tot wanneer ze stoppen. Dat is geen slechte zaak, dat men daar rekening mee houdt. Ondertussen wordt die grond verder beboerd. Er komt geen industrie. Het gaat bij industriezones inderdaad rapper en sneller. In de eerste plaats zijn die zones kleiner. Wij ontwikkelen niet zomaar 263 ha in één keer. In de tweede plaats: als wij industrieterreinen aanleggen, zijn dat vaak al industriezones die ingekleurd zijn op het gewestvlak. Wij kunnen dan direct tot uitrusting overgaan. Dit is een totaal ander planproces. Er is van meet af aan ook rekening mee gehouden dat er bij de diverse groenpolen rond Gent een prioriteitenorde zou zijn. De eerste, dat is het Stadsparkbos, langs de kant van De Pinte. Daar is men ook effectief mee bezig. Ik weet het: in uw ogen en misschien zelfs in de mijne gaat het traag vooruit. Maar het gaat vooruit. Er wordt beplant. Er wordt bebost. Men is daarmee bezig. En men kan niet in één keer dat allemaal aanpakken. Dat zijn de redenen. Dat neemt niet weg dat wat wij gaan doen heel concreet is (12 plus 2 ha). En niets belet ons om, rekening houdend met de stand van het dossier, hier opnieuw aan de provincieraad te vragen om de engagementen die we in 2005 aangegaan hebben te honoreren, maar dan wel met de actuele prijzen van vandaag. Dat is eigenlijk het enige wat we vandaag vragen: 1. bevestigen dat het

DEBATTEN

engagement dat we in 2005 aangegaan hebben, blijft en 2. onze prijzen aanpassen aan de prijzen van vandaag.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Goed. Dan gaan we stemmen over punt 2: Leefmilieu. Landinrichtingsproject Leie – Schelde. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
68 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 3. GEMEENTELIJKE ADMINISTRatieve SANCTIES (OPENBARE ZITTING)

Kennisneming van het rapport 2011

De heer voorzitter

Punt 3. Gemeentelijke administratieve sancties (GAS). Kennisneming van het rapport 2011.

We nemen kennis.

PUNT 4. AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE (OPENBARE ZITTING)

Kennisnemen van het budget 2012

De heer voorzitter

Punt 4. Autonoom provinciebedrijf (APB) Provinciaal Zorgcentrum Lemberge. Kennisnemen van het budget 2012.

We nemen kennis.

PUNT 5. INTERNATIONALE RELATIES – VIETNAM (OPENBARE ZITTING)

Toekenning voor 2012 van een subsidie van 15.000 euro aan de vakgroep Aquacultuur van de UGent voor de uitvoering van het project – principiële engagement voor 2013, 2014 en 2015

De heer voorzitter

Punt 5. Aquacultuurproject in Vietnam – ondersteuning. Toekenning voor 2012 van een subsidie van 15.000 euro aan de vakgroep Aquacultuur van de UGent voor de uitvoering van het project – principiële engagement voor 2013, 2014 en 2015.

Mevrouw De Jaeger en meneer Joris. Mevrouw De Jaeger eerst.

Mevrouw De Jaeger

Dank u, voorzitter. Geachte collega's, de ondersteuning van dat Aquacultuurproject in Vietnam via een jaarlijkse subsidie aan de Universiteit Gent kon de afgelopen jaar vier jaar nog als ontwikkelingssamenwerking beschouwd worden. De hulp bestond namelijk vooral uit wetenschappelijke ondersteuning om de teelt efficiënter en economischer te maken. Men stelt ons nu voor een vervolg op dit project goed te keuren, maar de klemtoon is duidelijk verschoven naar versterking van de economische impact. De huidige topics zijn: ondersteuning van management, het bereiken van een certificatie en het introduceren van een veilingsysteem. Dat is zeker nuttig voor de Vietnamese garnalenkwekers, maar het helpt onzes inziens vooral de Vlaamse bedrijven die in Vietnam in die sector actief zijn. In het projectvoorstel wordt met name Colruyt genoemd, waarmee de Universiteit Gent dienaangaande een samenwerking op stapel heeft. Geachte collega's, zolang het om overdracht van wetenschappelijke kennis ging, had onze fractie geen probleem met de ondersteuning. Maar met de invulling zoals ze nu wordt aangeboden, hebben wij meer moeite. De teeltondersteuning is kennelijk zover gevorderd dat een economische return kan verwacht worden. En de provincie kiest ervoor om subsidie te blijven verlenen. Bovendien vraagt men ons hier een principiële goedkeuring voor vier jaar. Dat is dus legislatuuroverschrijdend. Hierbij stellen wij de vraag of wij die claim wel kunnen en mogen leggen op de toekomstige budgetten. Het principiële engagement dat nu genomen wordt, schept zeker vanuit het oogpunt van continuïteit verplichtingen naar de toekomst toe. De uitspraak 'onder voorbehoud van goedkeuring door de provincieraad' is dan ook een formaliteit te noemen. Onze fractie heeft dan ook besloten dit agendapunt niet goed te keuren.

De heer voorzitter

Meneer Joris.

De heer Joris

In het begin, toen dit geagendeerd was, vroeg ik mij af: wat moet ik alweer gaan zeggen? Hetzelfde als de vorige keer? Dat, als er al economische voordelen uit voortkomen, die niet voor Oost-Vlaamse bedrijven zullen zijn? En dat de knowhow die de universiteit daar ontwikkelt ten goede zal komen aan Vietnam en misschien aan één bedrijf, maar niet hier toegepast kan worden, omdat wij gewoon de plaats niet hebben voor dat soort aquacultuur? Dat heb ik de vorige keer allemaal al gezegd. Ik heb ook gezegd dat het een blanco cheque was. We geven gewoon geld aan de universiteit en in ruil daarvoor krijgen we als enige erkenning dat ergens op een dossier vermeld zou staan dat de provincie daarbij betrokken is. Maar toen zag ik waar het echt om draaide, waarom dat al zoveel jaren vooruit gepland moest worden. Dat is gemakkelijk te vinden in het projectvoorstel, op de laatste bladzijde (het venijn zit in de staart). Ge vindt daar het budget, het overzicht voor de totale duur. En daar komt de kat op de koord natuurlijk. Daarom willen ze het zo graag nu al allemaal vastleggen en de komende deputatie binden. Reis en verblijf, internationaal, lokaal, accommodatie, de reizen voor 2012, 2013, 2014 en 2015: het is daar allemaal al in gebudgetteerd voor 29.500 euro. Meer dan de helft van het totale bedrag gaat daar naartoe. Alleen voor 2012 staat er voor de reis al 8100 euro. Dus nu begrijpen we waarom dat de vorige keer nog niet uitgeput was en waarom het nu moest terugkomen. Men

DEBATTEN

neemt nu een claim op de toekomst. Men boekt de reiskes al vier jaar op voorhand. Ik moet wel zeggen dat de gedeputeerde blijk geeft van een enorm optimisme en een enorm zelfvertrouwen. Het is immers best mogelijk dat die budgetten door een andere gedeputeerde en misschien zelfs door een andere partij ingevuld zullen worden. Maar in het kader van de zuinigheid die we allemaal zouden moeten nastreven, kan ik dit niet goed vinden. Het is goed als ge een reisbureau zijt, maar als ge een provinciebestuur zijt, hoort ge andere prioriteiten te leggen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Ja, meneer de voorzitter, de collega's zullen uiteraard niet verbaasd zijn als het antwoord dat ik geef grotendeels hetzelfde zal zijn als wat ik in de commissie op de opmerkingen van de collega's heb geantwoord. Het zal misschien iets uitgebreider zijn. Wat mevrouw betreft: het gaat hier inderdaad over een samenwerkingsakkoord met de universiteit. We hebben een lange en grote traditie van samen te werken met de universiteit in bepaalde projecten. Daar waar inderdaad in de eerste fase vooral op het ontwikkelingsaspect en het ecologisch aspect de nadruk lag, is nu in het vervolg van dit traject ook het economische aspect van belang. Ik denk dat het ook belangrijk is als we kijken naar het maatschappelijke belang dat dergelijke dossiers hebben voor de plaatselijke bevolking. En inderdaad, er zijn economische opportuniteiten, niet alleen voor de toelevering in de aquacultuur, maar ook voor de Vlaamse bedrijven die daar op termijn de kopers zullen zijn van de producten die daar verkocht worden. We hebben er wel alle voordeel bij, dacht ik, meneer de voorzitter, dat daar aan kwaliteitscontrole gedaan wordt, dat de kweekcyclus goed gecontroleerd wordt, kortom, dat we daar met een systeem zitten dat voldoet aan de westerse normen. Wat betreft het feit dat het dossier zich uitstrekt over de huidige legislatuur heen: mevrouw heeft heel goed artikel 3 gelezen. Daarin staat: 'onder voorbehoud van goedkeuring door de provincieraad van de budgetten voor de respectievelijke jaren'. Dat mevrouw dan nogal laatdunkend doet over de goedkeuring door de provincieraad, is voor haar rekening. Ik vind het heel belangrijk dat die goedkeuring er komt voor dit project. Meer dan dat kan ik in mijn antwoord aan mevrouw niet zeggen. Ja, meneer Joris, we zullen het wel nooit eens zijn over deze dossiers. Wij hebben inderdaad een traditie van samenwerking in de aquacultuur. We zijn zeer goed vertrouwd met het labo van professor Sorgeloos, die in dezen een wereldautoriteit is. En we weten dat we een goede en een veilige partner hebben, wanneer we in gezelschap van de universiteit ons begeven op het pad van projecten. Tot zover, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Dat voldoet?

Dan gaan we stemmen over punt 5: Vietnam.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
51 'ja', 17 'neen'.

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 6. GEWOON PROVINCIEBEDRIJF BETALINGSAUTORITEIT (OPENBARE ZITTING)

Certificeringsautoriteit – vaststelling van de Jaarrekeningen 2009 en 2010 en van de te bestemmen winstsaldo's en kennisneming van het verslag van het Rekenhof

De heer voorzitter

Punt 6: Gewone provinciebedrijven Betalingsautoriteit. Certificeringsautoriteit – vaststelling van de Jaarrekeningen 2009 en 2010 en van de te bestemmen winstsaldo's.

Meneer Joris en meneer Fiers dan. Eerst meneer Joris nu.

De heer Joris

Globaal genomen is dat een aanvaardbaar werkstuk, maar er zitten toch enkele lacunes in, die ge zou verwachten van een kabinet, een POD of een FOD, maar niet van een behoorlijk besturende provincie of de diensten daarvan, onder de beroemde Sander, de bespaarder, de man die zo efficiënt is. Het is natuurlijk niet allemaal uitsluitend zijn schuld, maar men heeft hier toch wel enkele steken laten vallen. Dat is geen vitterij van een oppositiepartij die altijd iets moet zoeken, maar van een neutrale instantie als het Rekenhof. Nu weet ik professioneel dat het Rekenhof altijd wel iets vindt. En ik zeg hier voor de eerlijkheid: vergeleken met het Ministerie van Financiën of het Ministerie van Justitie zijn dat juweeltjes van rekeningen. Maar er zitten toch een paar fouten in die niet meer zouden mogen voorkomen. Ik neem hier bijvoorbeeld punt 1 van het Rekenhof over het overgedragen resultaat: "Het Rekenhof merkt op dat de nodige boekingen moeten worden gedaan om de boekhouding in overeenstemming te brengen met de werkelijkheid." Het klopt eigenlijk niet. De waarheid op papier geeft niet de feitelijke financiële verrichtingen weer. De intresten met betrekking tot Interreg II zijn op een verkeerde rekening geboekt. Er is geen geld verduisterd of verdwenen, maar het is een fout die rechtgezet moet worden. Bij 'werkingskosten' zegt het Rekenhof: "Zijn college wijst erop dat de boekhouding de werkelijke kosten, gestaafd door bewijsstukken, moet bevatten." Dat was dus niet het geval. En ik neem er nog maar één van de vele kleine puntjes uit: "Het Rekenhof heeft vastgesteld dat de openstaande vordering en schuld niet in overeenstemming zijn met de werkelijkheid, aangezien een aantal betalingen rechtstreeks aan de provincie zijn gebeurd." Hier wordt ook weer dezelfde opmerking gemaakt: "De openstaande vordering en schuld moeten in overeenstemming gebracht worden met de werkelijkheid." En dan het eeuwig terugkomende probleem bij zoveel overheidsdiensten. Ook hier is het maar klein, vergelijken met het federale niveau, waar ze dikwijls jaren te laat zijn met zulke dingen, maar toch: artikel 6 van het huishoudelijk reglement bepaalt dat die rekeningen van het vorige boek- en begrotingsjaar op 1 april afgesloten moeten worden. Dat is niet voor de grap bedoeld. En hier merkt het Rekenhof op dat de jaarrekeningen over 2009 en 2010 werden goedgekeurd op 23 juni en 4 juli. Dat is enkele maanden over tijd. Dat zou niet mogen. Een kleine fout, een kleine tekortkoming en de anderen doen het ook. Maar het is altijd een zwak excuus als ge moet zeggen: de anderen doen het ook. Dat zou op tijd op klaar moeten zijn en dat zou op tijd overgezonden moeten worden. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

DEBATTEN

De deputatie. Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Ja, meneer de voorzitter, het zal de collega wellicht verbazen, maar ik moet hem weer op een aantal punten gelijk geven. Inderdaad hebben we hier problemen gehad met de boekhouding. We hebben een boekhouder moeten vervangen in dezen en we hebben een achterstand opgelopen. Achteraf hebben we statutair iemand in dienst genomen. Die heeft ons geholpen om de zaken op orde te stellen. U ziet, collega, dat er een aantal verbeteringen is. Wij nemen daar akte van. De huidige boekhouder werkt op een degelijke manier. Maar 'nobody is perfect'. Wij trachten het zo goed mogelijk te doen. We hebben de maatregelen genomen om tegemoet te komen aan de opmerkingen. Goed?

De heer voorzitter

Dank u wel.

We gaan stemmen over punt 6: vaststelling dus van de Jaarrekeningen 2009 en 2010. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
73 'ja'. Unanimiteit.

Kennismeming van het verslag van het Rekenhof.

We nemen kennis.

PUNT 7. PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN 'REGIONAAL BEDRIJVENTERREIN BALGERHOEKE' TE EEKLO (OPENBARE ZITTING)

Voorlopige vaststelling

De heer voorzitter

Punt 7. Provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Regionaal bedrijventerrein Balgerhoeke' te Eeklo. Voorlopige vaststelling van het ontwerp.

Mevrouw De Jaeger. Pardon, ik dacht dat gij het woord vroeg.

Mevrouw De Jaeger

Dank u, voorzitter. Geachte collega's, dit RUP komt nu in een gewijzigde versie op de agenda, nadat het eerder door de Raad van State is vernietigd. De huidige versie is bijgewerkt door het planologisch vastleggen van de milderende maatregelen, van de ontsluitingsweg en van de oversteek voor vee en landbouwvoertuigen. Toch blijven volgens ons heel wat knelpunten in verband met de aanleg van dit bedrijventerrein bestaan. Want ondanks alle verklaringen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen over bescherming van de open ruimte, neemt deze bedrijventerzone bij volledige realisatie weer 60 ha openruimtegebied weg. Bovendien is het bedrijventerrein niet multimodaal ontsloten. De goede bereikbaarheid wordt enkel voor het autoverkeer gegarandeerd. Ten derde: de gesloten ontsluitingsweg die van meerdere

landbouwbedrijven de huiskavels doorsnijdt, blijft gehandhaafd. Het alternatief van de noordelijke ontsluitingsweg stuit namelijk op bezwaren van het AWW. Ten slotte blijft onduidelijkheid bestaan over de impact van de pijpleiding die het gebied doorkruist. Het veiligheidsrapport gaat namelijk uit van de huidige toestand: de pijpleiding die tot op de dag van vandaag niet gebruikt wordt. Tegelijk zegt de Nationale Maatschappij der Pijpleidingen: het is een pijpleiding van strategisch belang; we blijven die onderhouden en er is bovendien een geldige exploitatievergunning voor het vervoer van koolwaterstoffen. Geachte collega's, omdat ook Seveso-bedrijven op dit terrein worden toegelaten, zou dat toch moeten uitgeklaard worden. Die waren onze bedenkingen bij de voorlopige vaststelling.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.
Meneer Joris.

De heer Joris

Als ik zie op welke manier er in het begin van dit dossier door bepaalde partijen actie is gevoerd tegen Balgerhoeke, met heel extreme middelen zelfs. Ze werkten met affiches met gasmaskers erop. Veel was niet genoeg. Ik ga hier enkele dingen citeren. Ja, ge ziet het gasmasker van hieraf niet, maar het was een folder die men ronddeelde met een mens erop die na een ramp met een Seveso-bedrijf een gasmasker moest dragen. "Balgerhoeke Seveso-vrij! Overal in Balgerhoeke duiken meer en meer affiches op tegen een Seveso-bedrijventerrein. De Eeklose bestuurders vinden dat de Open VLD vals speelt en zal daarom binnenkort juiste informatie geven." Ik citeer hier de CD&V. Dit is een stukje van een VLD'er, Christophe De Waele. Die zou bij manier van spreken voor de trein gaan liggen om te beletten dat dat terrein in Balgerhoeke er komt. Ik heb nog een andere gevonden, ook van een VLD'er uit de omgeving. Hij zegt: "Wij willen geen Seveso-dorp worden. Niet alleen de mensen van Balgerhoeke moeten hun stem laten horen, ook alle Eekloënaars kunnen hun solidariteit tonen. Het gevaar van Seveso-bedrijven mag immers niet geminimaliseerd worden." Ik dacht in 2008: om niet altijd op dezelfde te schieten, neem ik ook eens iemand uit de achterban van de CVP: Arsene De Storme, voorzitter van de Boerenbond Gent-Eeklo. Ook hij zei, in 2011, begin vorig jaar dus: "Wij willen geen Seveso-bedrijventerrein op die plaats. Daarom gaan we naar de Raad van State." Hij gaat zich er ook sterk in maken. Ik dacht: misschien hebben ze die voorwaarde over het toelaten van Seveso-bedrijven er uitgehaald, vermits dat dossier nu terugkomt. Dan is de angel er natuurlijk uit. Ge kunt dan dat bedrijventerrein rustig inplanten. Maar nee, dat staat er nog altijd in. Een van de voorstanders in Eeklo, van de CD&V, zei toen: ja, maar ge moet ook niet panikeren en geen hetze maken rond een Seveso-bedrijf, want dat is een ruim begrip. Iedereen denkt daarbij natuurlijk aan die dioxinefabriek in de Italiaanse stad Seveso, die toen de lucht in gevlogen is en duizenden mensen heeft besmet. Vandaar de naam 'Seveso-bedrijf'. Maar ook een gewoon benzinstation, dat bij duizenden liters tegelijk explosieve en zeer brandbare stoffen opslaat, is technisch gesproken een Seveso-bedrijf. Goed, ik neem daar akte van. Maar als er een gradatie is – en die is er inderdaad – dan zou ik graag hebben dat ge die gradatie inbouwt in de omschrijving van het soort bedrijven dat we op dat terrein toelaten. Ik zou willen dat ge een voorzorgsmaatregel neemt, dat men daar niet een dioxinefabriek mag zetten, maar eventueel wel een bedrijf dat bijvoorbeeld stookolie of autobrandstof opslaat. Dat kan wel, denk ik. Technisch gezien is dat dan een Seveso-bedrijf, maar praktisch gezien, qua veiligheid en qua milieu, is het iets heel anders. Maar ik vrees dat zo'n voorzorgsmaatregel niet genomen wordt. Ik hoop dat ik mij vergis. Ik hoop dat ge mij met een technisch argument zult overtuigen dat u wel voorzorgen genomen hebt, maar ik denk het niet. Ik vrees dat morgen een bedrijfsleider met dit besluit in de hand kan aankomen en zeggen: ik ga hier dioxine produceren. Is dat voorzien? Kunt ge dat dan tegenhouden? Het tweede punt, het tweede luik van mijn bezwaren is ook door mijn collega's van Groen! aangehaald. Dat tweede luik is dat men toch wel flink in de landbouw hakt. Ik heb een vraag bij de manier waarop men komt tot wat men 'een ruwe schatting' noemt. Ik ga even letterlijk citeren, want ik vond dat een zeer eigenaardige term in een beleidsdocument. Het gaat over de impact op de landbouw. "Deze landbouweconomische

DEBATTEN

studie is een desktopanalyse op basis van de volgende gegevens: aangifte van bedrijfsgegevens aan de mestbank, perceelsregistratie door de mestbank over de ligging van de percelen. De term 'geregistreerd' verwijst dus naar gegevens, beschikbaar bij de mestbank van het bedrijf met betrekking tot de ligging van percelen." Nu lijkt mij dat een zeer goede benadering om te zien hoe actief veeteeltbedrijven zijn, hoeveel omzet ze hebben, hoe groot ze zijn en zo verder. Maar uit de rest van het dossier blijkt dat er ook land- en tuinbouwers zijn, die zich met maïs, met gewassen bezighouden en die misschien niet op de juiste manier of helemaal niet geregistreerd staan. Die worden niet naar waarde geschat op basis van wat ze aan de mestbank als gegevens hebben moeten doorleveren. Ik vind het ten eerste al vreemd dat men zoiets ingrijpends alleen op basis van een desktopanalyse doet. Dat zijn van die theoretische dingen die op de computer werken en in de praktijk crashen of vastlopen. Het leven zit vol dingen die in een desktop prima draaien, maar waar ge niets van terechbrengt als ge het echt probeert. Achter de computer kan ik prima met een vliegtuig vliegen. Maar er is hier niemand van jullie die mee zou willen in een 747 met mij aan het stuur, hè? Het verschil tussen de desktop en de werkelijkheid is enorm. En als ge dan nog zo'n ruwe benadering neemt om uw desktopmodel op te stellen, dan vind ik dat een twijfelachtige manier van werken. Het bodemgebruik in het plangebied bestaat voor 40% uit grasland. Dat zal dus wel over veeteelt gaan. 40% is 67 ha. Maïs staat op de tweede plaats met 19 ha. Verder zijn er percelen met groenten, boomkweek en voerderbieten. Ik denk dat die in de mestbank ook niet goed tot hun recht komen. Men schat hier in de uiteenzetting dat het nog acceptabel is als van een bedrijf 20% van de grond wordt afgenomen. Dat bedrijf kan dat overleven. Maar er zijn een heleboel bedrijven waarvan men veel meer grond in beslag gaat nemen. Er zijn er zelfs waar het midden door de hoeve of het stuk bewoning en de stallen van die bedrijven gaat. Dat heeft voor de landbouw verstrekkende gevolgen. En ik zou wensen dat dat eens beter bekeken wordt dan alleen maar van achter een computertje, door iemand die ongetwijfeld een goede informaticus is, maar die misschien niet het verschil kent tussen een stier en een vaars. Wij gaan dit tegenstemmen.

De heer voorzitter

Ja.
Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, voorzitter. Enerzijds neem ik akte van de principiële opmerkingen van mevrouw in verband met het aansnijden van de open ruimte en het bezetten van landbouwgrond. Anderzijds is het volgens de algemene principes van het Ruimtelijke Structuurplan van Vlaanderen nu eenmaal voorzien dat een aantal hectaren landbouwgrond een andere bestemming zal krijgen. Een deel van die andere bestemming is inderdaad 'bedrijventerrein'. Dat is eigenlijk voor een stuk ook het antwoord aan de collega. Wij voeren in dezen niets anders uit dan de opdracht die in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aan de provincies gegeven is. In die opdracht wordt inderdaad grond met een andere bestemming omgezet in grond voor bedrijventerreinen. Wat betreft de pijpleiding, mevrouw – uw opmerking daarover hebt u ook in de commissie gemaakt: wij hebben een veiligheidsrapportage gemaakt. Daarbij volgen wij een standaardprocedure waarbij een aantal vaste gegevens wordt gecontroleerd. Alles is gebeurd volgens de standaardprocedure die ons opgelegd is. Collega Joris, u begint met een aantal krantenknipsels enzovoort. Het is normaal, meneer de voorzitter, dat over belangrijke dossiers als regionale bedrijventerreinen een controverse bestaat. Dat is eigenlijk ook de reden waarom de Vlaamse decreetgever de bevoegdheid over die regionale bedrijventerreinen doorgeschoven heeft naar de provincie. Men weet heel goed dat men veelal in een impasse kan geraken als dergelijke zaken op louter lokaal niveau moeten beoordeeld worden en dat men dan niet tot besluitvorming komt. Daarom heeft men die besluitvorming ook verlegd naar het provinciale niveau. Daar kan men die zaken op enige afstand bekijken. Men behandelt daar veel van dergelijke belangrijke dossiers. Daardoor heeft men daar inderdaad

een administratie die daar ervaring mee heeft. U hebt het over de Seveso-bedrijven, collega. Wat u niet vermeldt, is het vergunningenbeleid, dat als instrument gehanteerd wordt om te bepalen welke graad van hinderlijkheid op een bepaald bedrijventerrein al dan niet toegelaten wordt. Het zal uiteindelijk de stad Eeklo of de terreinbeheerder zijn die een beleid zal voeren en die zal bepalen welk type vergunningen en welk type activiteiten daar kunnen gehouden worden. Inderdaad dekt de term 'Seveso' zeer veel. En ik ken in Oost-Vlaanderen geen bestuurder die erom staat te springen zijn politieke lot te verbinden aan het brengen van hooggevaarlijke bedrijven naar zijn gemeente. Tot zover, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Meneer Joris een tweede maal.

De heer Joris

Een klein bijkomend technisch vraagje. Ik heb aandachtig geluisterd. U zegt: dat zal afhangen van het verlenen van een vergunning door de stad Eeklo. Dat is het primaat van de politiek. Die kan de knoop doorhakken en zeggen: zo'n bedrijf vinden wij bij ons te gevaarlijk. Ge moogt hier benzine opslaan, maar ge moogt hier geen dioxine kunnen produceren. Maar u zei ook dat er situaties zijn waarin de terreinbeheerder zelf kan zeggen: voor mij is dat goed. Dat is niet meer gezond, hè? Ik zou hier de garantie willen hebben dat ergens op een politiek niveau zo nodig tegengehouden kan worden dat een te gevaarlijk Seveso-bedrijf zich op dat terrein zou vestigen. Dat kan dan in Eeklo zijn of in de provincie of elders. De terreinbeheerder moet die bevoegdheid niet hebben, want bij hem gaat het over geld. Het zijn de politieke vertegenwoordigers die het laatste woord moeten hebben. Zij moeten een grens kunnen leggen en zeggen: dat bedrijf kan nog door de beugel en dat niet. Ik wil die garantie horen.

De heer voorzitter

Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Meneer de voorzitter, ik denk dat de term 'terreinbeheerder' niet duidelijk is voor de collega. De terreinbeheerder kan een gemeente zijn. Het kan ook een intercommunale zijn. Daar zit ge telkens opnieuw met de overheid aan tafel. En het vergunningverlenend beleid zal voor een stuk door de gemeente worden gevoerd, maar voor de grote bedrijven zal het ook binnen nieuwe wetgeving over de vergunningen nog altijd bij de provincie berusten. Dank u.

De heer voorzitter

Wel, we gaan stemmen over punt 7: Balgerhoeke.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
55 'ja', 12 nee, 6 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 8. DOMEIN HET LEEN EEKLO (OPENBARE ZITTING)

DEBATTEN

Herstel toegangswegen in cementbetonverharding: goedkeuring van het bestek, geraamd op € 99.486,20, inclusief btw; opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

Punt 8. Provinciaal domein Het Leen te Eeklo. Herstel toegangswegen in cementbetonverharding: goedkeuring van het bestek, geraamd op 99.486 euro, inclusief btw; opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

Vraag iemand het woord?
Meneer Schollaert.

De heer Schollaert

Dank u, voorzitter. Nu, punt 8 betreft het herstel van een aantal wegen. Volgens het dossier dat ik ingekeken heb, is de weg gans vooraan blijkbaar in een slechte toestand en moeten daar herstellingen dringend worden uitgevoerd. Maar ik heb eigenlijk een bijvraag voor de bevoegde deputé. Ik heb ooit een begeleid bezoek gebracht aan het prachtige domein dat Het Leen is. Ik denk dat het een voorgeschiedenis heeft als een in wezen militair domein. Het leger had er een aantal betonwegen ingelegd. Een van de begeleiders zei me toen dat er plannen waren om in de toekomst de betonverharding van een aantal van die wegen of van stukken daarvan te verwijderen en te vervangen door een andere verharding. Bestaan die plannen nog voor de toekomst of zijn ze vergeten? Voor zover ik het inschatte, was het een smalle betonweg, die met een breedte van maximaal 4 m door het hele terrein zwiert. Mij stoort dat allesbehalve. Mijn vraag is dus: blijven de wegen zoals ze zijn en blijft de toestand gewoon behouden zoals ze is?

De heer voorzitter

Meneer Schollaert, ik heb een nieuwe uitdrukking geleerd: een weg zwiert door het terrein. Dat is heel mooi.
Mevrouw De Jaeger.

Mevrouw De Jaeger

Dank u, voorzitter. Bij dit agendapunt 'Herstel toegangswegen' hadden wij eigenlijk ook nog wat verbetering verwacht voor de toegang voor fietsers tot het domein. Het is namelijk zo: als je de N9 oversteekt, komen fietsers via twee moeilijk te nemen bochten het domein in. Ze moeten eerst over een zeer hobbelige fietsstrook rijden vooraleer ze de centrale wandel- en fietsas bereiken. Voor deze zeer vervelende fietsstrook is in het bestek niets voorzien. Dit bestek gaat over het herstel van enkele kapotte betonstroken voor de uitrit van auto's. De inrit is namelijk al eerder hersteld. Maar toen bleek dat de auto's als gevolg van het wegnemen van die slechte stukken veel sneller gingen rijden heeft men er al verkeersremmers geplaatst. Mijn vraag is dus aan de gedeputeerde of men ook op die uitrit verkeersremmers zou willen voorzien, zeker op plaatsen waar fietsers die uitrit moeten oversteken. Verder stellen wij vast dat er een drainagestrook voorzien is, die uit grind zou bestaan. Wij vragen een aangepaste aankleding voor het stuk grind daar waar fietsers ook overheen moeten. Dan hebben wij nog een vraag. Ter hoogte van de parking worden stukken asfalt vernieuwd. Daar vragen wij aandacht voor mogelijke niveauverschillen met het dwarsende fietspad. Er zijn daar maar liefst vijf oversteken voor auto's over het onverharde fietspad, met telkens niveauverschillen als gevolg. Voor de verbeterde aansluiting met de N9 – die twee haakse bochten dus – zal waarschijnlijk contact

opgenomen moeten worden met het AWW. Volgens ons is het wenselijk dat de provincie daar ook een initiatief neemt. We hopen in elk geval dat de 'fietsprovincie bij uitstek' rekening houdt met onze opmerkingen. Dank u, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.
Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Ja, voorzitter. Over dit dossier heb ik met mevrouw De Jaeger al van gedachten kunnen wisselen tijdens de commissie. Zij heeft ook al wat e-mailverkeer over en weer met mij en met de diensten gehad. Het punt is dat het fietspad zoals het er nu bij ligt, blijft wat het is. De wegverharding gaat over de rijweg voor auto's. Die is in slechte staat en wordt nu vernieuwd. Maar het fietspad blijft wat het is. Het fietspad tussen de twee rijvakken van de auto's blijft liggen. Volgens mevrouw De Jaeger is er sprake van een moeilijke toegang tot het domein voor de fietsers. Ik heb die opmerking overigens nog nooit ergens anders gehoord. Die iets moeilijkere toegang voor de fietsers heeft wellicht enerzijds te maken met het feit dat er te weinig ruimte is om een breder fietspad aan te leggen. Anderzijds heeft mevrouw zelf al gewezen op het feit dat de weg een gewestweg is. Wij kunnen niet zomaar ingrepen uitvoeren op een gewestweg. Ik heb al contact opgenomen met onze diensten. Zij zijn best bereid om eens bij het gewest na te gaan of er plannen zijn om in de toekomst ook het fietspad op de gewestweg aan te pakken. Maar zoals gezegd: daar hebben wij geen bevoegdheid over. Verkeersremmers zijn er reeds. Die zullen nu ook op het nieuwe wegdek worden voorzien. Maar ik wil gerust nog eens met de diensten nagaan of er extra verkeersremmers nodig zijn. Wat de asfaltstroken betreft die bij de kruising met de parking worden aangelegd: de diensten verzekerden mij dat die op exact dezelfde hoogte komen te liggen, zodat de fietsers er totaal geen hinder van zullen ondervinden. Dan kom ik bij het antwoord op de vraag van meneer Schollaert over het uitbreken van de paden. In Het Leen ligt ongeveer 18 km aan betonpaden. Er is een plan uitgewerkt om 5 km daarvan te laten verdwijnen. Waar die betonpaden verdwijnen, komen geen nieuwe paden. Daar wordt een groter bosperceel gecreëerd of er worden gewoon wandelweggetjes aangelegd waar gras of planten op kunnen groeien. Waar de wegen blijven liggen – in totaal 13 km dus – blijven het betonpaden. Er wordt alleen een aantal wegen uitgebroken omdat het nu soms voorkomt in Het Leen dat er bijna om de 100 m een nieuw betonpad ligt. Om grotere aaneengesloten gehelen van bos te kunnen realiseren, worden op sommige plaatsen de betonpaden uitgebroken. Dat is overigens nu al bezig.

De heer voorzitter

Dank u wel.

We gaan stemmen over punt 8: het provinciaal domein Het Leen te Eeklo.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 9. WELZIJN, MILIEU EN DUURZAAMHEID (WMD) (OPENBARE ZITTING)

Jaarlijkse actieplannen IVA Onderwijs: goedkeuring van het aangevulde Jaaractieplan 2011-2012

DEBATTEN

De heer voorzitter

Punt 9. WMD. Jaarlijkse actieplannen IVA Onderwijs: goedkeuring van het aangevulde Jaaractieplan 2011-2012.

Niemand vraagt het woord?

De stemming over punt 9 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja'. Het punt is unaniem goedgekeurd.

PUNT 10. CULTUUR (OPENBARE ZITTING)

Wedstrijd 'Een thuis voor een beeld' – reglement: goedkeuring van het wedstrijdreglement, inwerkingtreding op 1 januari 2012 en van toepassing vanaf de editie van de wedstrijd 2012

De heer voorzitter

Punt 10. Wedstrijd 'Een thuis voor een beeld' – reglement: goedkeuring van het wedstrijdreglement, inwerkingtreding op 1 januari 2012 en van toepassing vanaf de editie van de wedstrijd 2012

Niemand vraagt het woord? Meneer Beke. Excuseer me.

De heer Beke

Ja, voorzitter, dank u. Kort. Ik heb daar in de commissie ook iets over gezegd. Dit is namelijk een heel mooi initiatief, dat onze volledige ondersteuning geniet, vooral omdat het tegemoetkomt aan een aantal doelstellingen. Het geeft spreiding aan het openbaar kunstbezit in Oost-Vlaanderen. We mogen daar trots op zijn. Voorts ondersteunt het de kunstenaars, maar het verruimt ook het provinciale kunstpatrimonium. Het is in verband met dat laatste dat ik zou willen vragen om in overweging te nemen op welke wijze dit kunstpatrimonium kan ontsloten worden. We hebben toch al wat beelden in de Oost-Vlaamse gemeenten gebracht. Een brochure is één manier om dat geheel te ontsluiten. Maar we hebben ook fietsroutes en dergelijke meer. Die kunnen we daar wellicht aan linken. Op die manier kunnen de Oost-Vlamingen en ook mensen van buiten Oost-Vlaanderen kennismaken – ja, ook met informatie over het rijke kunstpatrimonium in onze provincie. Die informatie kunnen we via een brochure beschikbaar stellen. Maar misschien kunnen we die fietsroutes ook linken aan de kunstwerken zelf. De openbare besturen – de provincie, maar zeker ook de gemeenten – zijn decretaal verplicht om daarin te investeren wanneer er nieuwe gebouwen of werkzaamheden zijn. Dat zou dan gecombineerd kunnen worden in een soort kunstroute, een ontsluiting met alle mogelijke middelen van het rijke kunstpatrimonium in onze provincie. Dat is een suggestie en een overweging. In elk geval is het een mooi initiatief, voorzitter.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe.

De heer Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de griffier, beste collega's, ik kan natuurlijk de tussenkomst van meneer Beke volledig beamen. Voor onze provincie is het inderdaad een kenmerkend element van onze cultuurwerking. Sinds 1996 plannen we samen met Radio 2 Oost-Vlaanderen elk jaar zo'n beeld in een van onze 65 gemeenten. Op dit ogenblik zijn er 16 van deze beelden geplaatst. Daar zijn zeer mooie beelden bij, afkomstig van bekende Oost-Vlaamse kunstenaars. Dat siert inderdaad onze provincie. Het werkt ook de bekendheid van onze provincie in de hand. De vraag die nu voorligt, is hoe we dat juridisch verder gaan doen. Tot nu toe gebeurde dat via opstalrecht. Opstalrecht is zeer omslachtig. De collega's weten dat. We moeten een bodemattest hebben. Men heeft een notariële akte en dergelijke zaken nodig. We zouden dat voor de toekomst vergemakkelijken door een domeinconcessie in te voeren. Daarbij geeft de gemeente aan de provincie een bepaald deel van het openbaar domein in concessie. Dat kan via een akte. Het gaat om een contractuele verbintenis. Dat zou de zaak vereenvoudigen. Het zeventiende beeld zal binnenkort geplaatst worden. De procedure daarvoor met Radio 2 is bezig. We hopen dat er een felle kampstrijd – in de oude betekenis van het woord – zal plaatsvinden door drie van onze Oost-Vlaamse gemeenten, om dit prachtige bronzen juweel voor altijd in de gemeente te kunnen laten opgesteld staan. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we stemmen over punt 10: 'Een thuis voor een beeld'.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
75 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 11. JEUGD (OPENBARE ZITTING)

Jaarplan 2012: goedkeuring

De heer voorzitter

Punt 11. Jeugd. Jaarplan 2012: goedkeuring.

Mevrouw Lafkioui en meneer Joris. Mevrouw.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. De gedeputeerde kon niet aanwezig zijn in de commissievergadering. Daarom wil ik even kort herhalen wat ik daar gezegd heb. Eigenlijk is het eerder een verzuchting dan een kritische bedenking die ik daar gemaakt heb, samen met een aantal andere collega's. Het gaat mij om het meer doen participeren van kwetsbare groepen op het vlak van jeugdwerk. Daarbij heb ik het dan vooral ook over een stukje meer diversiteit binnen dat jeugdwerk. Tot mijn spijt moet ik vaststellen dat we daarmee nog steeds in een onderzoeksfase zitten. We bekijken vooral nog hoe we er zouden kunnen aan beginnen. Ik betreur het dat we niet al in een verdere fase zitten, een fase waarin meer sprake is van uitvoering en van concrete acties in de praktijk. Dit is iets wat ik toch al een paar jaar herhaal. Ik heb het bekeken: ik heb erover gesproken gedurende twee legislaturen, dus zolang als ik bij de provincieraad ben. Ik moet zeggen dat er al die tijd heel weinig beweging is geweest op het vlak van participatie en meer diversiteit in het jeugdwerk. Daarom zou ik een oproep willen doen aan de gedeputeerde om hier echt meer werk van te maken in de toekomst. En dan is er nog een

DEBATTEN

tweede verzuchting, die ik ook gemeld heb aan de eerste gedeputeerde in de commissie. Daarbij gaat het over het kader dat uitgetekend wordt voor het jeugdbeleid van de provincie. Dan heb ik het uiteraard over de verdere samenwerking met en de subsidiëring door de Vlaamse overheid. Ik denk dat we dan misschien eerder een iets meer vechtende rol hebben. Zo heb ik het uitgedrukt in de commissie. Als het om provinciaal beleid gaat, moeten wij eerder bepalen hoe wij het jeugdwerk zien dan dat de Vlaamse overheid voor ons bepaalt hoe wij het moeten invullen. Ik hoop dat wij met onze expertise en deskundigheid toch wel wat meer te vertellen hebben ... nee, niet meer dan de Vlaamse overheid; dat zou ik niet durven zeggen, maar ik hoop wel dat wij ook eigen initiatieven kunnen nemen en een eigen jeugdbeleid kunnen uitvoeren. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Joris.

De heer Joris

Ik heb ook een dosis kritiek, maar ik heb zo het vermoeden dat die van de omgekeerde strekking gaat zijn als de kritiek van de spreekster van Groen! daarnet. Wij gaan dit met overtuiging wegstemmen ... proberen weg te stemmen. We gaan met overtuiging tegenstemmen, bedoel ik dus. Ik lees u een stukje voor dat in kort bestek weergeeft hoe utopisch hier de visie over diversiteit, inclusie en zo verder is. "Alle burgers hebben daarin een bijdrage te leveren. Men gaat in dit proces op zoek naar de positieve kanten en talenten die bij iedereen – naast de beperkingen – aanwezig zijn. Inclusie is een fundamenteel recht dat alles te maken heeft met 'beloning' (het erbij horen) en 'connectedness' (verbondenheid)." Ge hoort dat Valentijnsdag nog niet veraf is, hè? "Inclusie impliceert een mens- en maatschappijvisie waar de tegenstelling tussen 'wij' en 'zij' tot het verleden behoort." In de Bijbel staan ook zulke passages, hè? "De zuigeling zal spelen voor het hol van de adder. De leeuw zal slapen naast het lam en een jongske zal ze hoeden." Ik geloof dat dat echt gaat gebeuren, in het leven na de dood, in het paradijs. Maar hier op aarde: never! De mens zit helaas zo niet in elkaar. Mensen hebben allereerst een 'wij'-gevoel nodig. Zonder dat zijn ze verloren in de wereld. En automatisch, zelfs zonder kwade wil, confronteert dat 'wij'-gevoel zich met een 'zij'-gevoel. Jullie hebben allemaal een sterk 'wij'-gevoel – 'wij, democratische partijen' – tegenover ons, de schurken, de niet-democraten. Christenen hebben dat tegenover moslims, moslims tegenover westerlingen en joden, protestanten tegenover katholieken, Vlamingen tegenover Walen, noem maar op. Het zijn allemaal 'wij'-gevoelens die ge niet kunt missen, die tegenover een 'zij'-gevoel staan. Geloof me, er zijn heel serieuze redenen om een 'wij'-gevoel te hebben tegenover een 'zij'. En als mensen daar geen serieuze reden voor hebben, dan zoeken ze denkbeeldige redenen. Dan slaan ze elkaar dikwijls dood of bijna dood, omdat de ander supporter is voor de verkeerde ploeg. Dan maakt men kunstmatige 'wij'- en 'zij'-tegenstellingen. Het 'wij'- en 'zij'-gevoel is inherent aan wat wij doen met betrekking tot de politiek, met betrekking tot de geschiedenis, met betrekking tot alles. Dat kunt ge niet wegcijferen. Ik kom terug van de filosofie naar de praktijk. Een week geleden zei minister Pascal Smet in verband met het jeugdwerk en de jeugdverenigingen: "Ge krijgt de migranten niet naar de jeugdbeweging en naar het jeugdwerk. Ze komen niet." Laat ons dan maar – ik gebruik opzettelijk dat provocerende woord – een apartheid en een aparte jeugdwerking invoeren voor allochtonen. Het is mijn probleem niet, maar het bewijst hoe utopisch de mooie visie hier is. Zelfs de mensen ter linkerzijde, die zich er jarenlang voor hebben uitgesloofd en er massaal middelen voor hebben ingezet, in goede wil, geven eigenlijk toe dat het niet werkt. "Het werkt niet. Ze komen niet." Er staat hier ook een passage: "In het imposante aanbod van het jeugdwerk moeten zij deuren openen of deuren bijbouwen." Oké, maar als de mensen nu niet willen komen? Als ge mij naar een voetbalstadion wil krijgen, moet ge niet betere deuren maken of gemakkelijker stoeltjes voor oudere mannen als ik of weet ik wat. Ge moet dan de voetbalwedstrijd vervangen door boekenstalletjes met tweedehands boeken. Dan zal ik komen, maar dan zal het geen voetbalwedstrijd meer zijn. Ik heb geen interesse voor voetbal. En laat me gerust. Probeer me er niet naartoe te sleuren. Ik kom toch niet en ik zal kwaad worden, als ge mij onder druk zet.

Wel, zo zijn er een heleboel mensen die om een veelheid van etnische, religieuze en culturele redenen geen belangstelling hebben voor ons jeugdwerk. Ze willen niet. Dat is dan hun probleem. Maar hier zit een naïviteit in – en daarmee ga ik afsluiten – die mij onmiddellijk spontaan herinnerde aan iets wat ik bij Sebastian Haffner had gelezen. Hij beschrijft zijn wedervaren in het Duitsland van voor 1933, als de dreiging van het nazisme zich begint op te bouwen. Haffner heeft een joodse vriendin en voert lange gesprekken met zijn joodse schoonvader – of toekomstige schoonvader - zullen we maar zeggen. Op een bepaald moment zegt die oude joodse heer: “Ach, wat ik zou willen, is dat Adolf Hitler voor mijn ogen in een kanaal valt.” Haffner denkt dan: hij wil hem zien verzuipen. Dat zou een logische reactie zijn, nietwaar? Maar dan zegt die oude heer: “Dan zou ik erin springen en hem redden. En dan zou ik zeggen: So, Herr Reichskanzler, und jetzt reden wir!” Dat is het geloof in de redelijkheid van de mens. Het is het geloof dat ge met overtuigen en met woorden een afgrond tussen mensen kunt overbruggen, dat het wel in orde komt als ge het maar goed uitlegt, als ge maar vriendelijk zijt, als ge iemands leven maar hebt gered. Dat geloof in de redelijkheid is een gevaarlijke illusie. Zo zitten mensen niet in elkaar. Als mensen tegenover elkaar staan, vijanden zijn, elkaar haten, kunt ge ze uit het water redden, kunt ge preken tot ge een lange, witte baard hebt, kunt ge deuren open en deuren bijbouwen, maar het zal allemaal niet helpen. Dit is een utopisch plan. Laat de utopieën aan de filosofen over. Daar moeten wij als beleidsmakers, als politici ons verre van houden. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris. Van die witte baard zag ik een voorbeeld aan het woord. Dat andere is natuurlijk geen filosofie, dat is agogiek. Dat is geheel iets anders. En daar zitten veel wensen in. Mevrouw Melissa Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Ja, heel kort, voorzitter. Ik wil het helemaal niet inhoudelijk hebben over de tussenkomst van de collega daarnet. Het zal u niet verwonderen dat ik het totaal oneens ben met de collega. Maar ik zou eerder nog eens willen aandringen op de suggestie, zoals de voorzitter die trouwens ook heeft geformuleerd, om daar nog eens inhoudelijk een debat aan te wijden binnen de commissie. Daar kunnen dan de pro's en contra's nog eens ten gronde bediscussieerd worden.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ja, wat het debat in de commissie betreft: u kent het concrete voorstel dat in het jaarplan staat, dat er een onderzoek zal gedaan worden naar de wijze waarop het allochtone jeugdwerk kan opgevat worden. Naar aanleiding van dit concrete actiepoint kunnen wij alleszins in de commissie daarover in gesprek gaan en van gedachten wisselen. Ik denk trouwens dat de provinciale jeugdraad het zal toejuichen dat die aandacht er zal zijn voor een agendapunt waar hij toch wel dagelijks mee bezig is. Ik sta dus alleszins positief tegenover die benaderingswijze. Wat de benadering van meneer Joris betreft, ben ik enigszins verbaasd. Ik weet niet of meneer Joris akkoord is met meneer Joris over de inrichting van dit aparte jeugdwerk. Want op het moment dat we aparte dingen wilden gaan subsidiëren, is de benadering vanuit het Vlaams Belang toch altijd geweest dat we dit niet moesten doen. Ik weet dus niet of dit consistent is binnen wat steeds de houding van het Vlaams Belang hierin is geweest. In ieder geval gaan wij een onderzoek doen naar de wijze waarop men allochtonen maatschappelijk beter kan betrekken. Wat het feit betreft dat dat op dit moment binnen de jaarplanning nog niet is gebeurd: we hebben een meerjarenplan 2008-2010 en heel uitdrukkelijk

DEBATTEN

wordt in dit meerjarenplan niet naar deze specifieke benadering verwezen. Wel wordt verwezen naar kwetsbare jongeren en de manier waarop zij betrokken worden. Ik denk dat dat een betere verwijzing is. Niet alle allochtonen zijn kwetsbaar. Er dient dus een onderscheid gemaakt te worden tussen de kwetsbare en de niet kwetsbare groepen. Wij hebben ons vooral gefocust op de kwetsbare groepen, waarin ook allochtonen zich in grotere mate kunnen gaan bevinden. Dat zal de benadering zijn van het onderzoek dat rond dit onderwerp plaatsvindt. Het is inderdaad waar, mevrouw Lafkioui, dat u in het verleden de aandacht hierop hebt getrokken. Wel, dit wordt nu concreet dit jaar en nog binnen het meerjarenactieplan in het jaarplan omgezet. We gaan daar zeker werk van maken. Wat het mogen nemen van eigen initiatief betreft: wij gaan een eigen impulsbeleid kunnen voeren binnen de doelstellingen die Vlaanderen aangeeft. Dat is de afspraak die momenteel ook door de Vlaamse regering gehonoreerd is. Die afspraak betekent dat wij binnen die doelstellingen eigen instrumenten kunnen gaan bouwen. Dat moet ons dus geruststellen, want wat Vlaanderen aangeeft als beleid wordt ook heel sterk van onderen uit opgebouwd. Dat gebeurt samen met de Vlaamse Jeugdtraad, die ook werk maakt in een goede dialoog met alle actoren in het werkveld. Wat dat betreft, denk ik dat we inderdaad een eigen initiatief gaan kunnen nemen om een impulsbeleid te voeren, of om beleid te voeren voor groepen die niet Vlaams gesubsidieerd worden, maar provinciale actoren zijn. In die zin is het onderzoek dat wij doen zeer zinvol.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Mogen we stemmen? We gaan stemmen over punt 11: Jeugd.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
59 'ja', 11 'nee', 1 onthouding.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 12. PERSONEEL – PROJECTEN (OPENBARE ZITTING)

Project Capelo: vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en de functiebeschrijving voltijds medewerker, looptijd twee jaar

De heer voorzitter

Punt 12. Personeelprojecten. Project Capelo: vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en de functiebeschrijving voltijds medewerker, looptijd twee jaar.

Meneer Franck en dan meneer Joris. Meneer Franck.

De heer Franck

Ja, dank u. Heel kort. Beide punten – ik spreek ook over punt 15 – zijn in de commissie besproken. We hadden er onze bedenkingen bij. We zien daar niet echt het nut van in, maar we gaan het toch goedkeuren. Het enige waar wij zeer content van zijn, is dat het niet uitbesteed wordt. Want dat is een zeer dure grap voor iets waar wij niet 100% achter staan. Dank u.

De heer Joris

Wij zien het nut van dit project wel in. We denken dat dat een aanzienlijke verbetering zal zijn, als dat goed uitgevoerd kan worden. Maar klopt het dat dat eigenlijk al begonnen had moeten zijn op 1 januari 2011 en dat er eigenlijk nog geen of nog maar heel weinig beginstappen in de goede richting zijn gezet? En is het waar dat zelfs de dossiers van de nieuwkomers nog niet in het nieuwe systeem worden ingevoerd, maar nog steeds in het oude? Klopt het dat men alleen hun diploma's inscant en digitaal bewaart, maar dat het voor de rest nog het oude systeem is? Ik weet – niet uit ondervinding, maar ik weet het wel – hoeveel ellende de invoering van dergelijke geïntegreerde informaticamethoden en -pakketten op federaal niveau heeft veroorzaakt. Het project FEDCOM heeft jaren en jaren achterstand opgelopen. Ik wijs u op de federale accountant, die niet echt een accountant is, maar een federale dienst. Die accountant staat de ambtenaren in de programmatorische en federale overheidsdiensten bij in het toepassen van de nieuwe informaticasystemen, waarmee zij niet gewend zijn te werken. Ook staat hij die ambtenaren bij in het omzetten van de oude systemen, die in al die POD's en FOD's verschillend zijn, naar het nieuwe systeem. Maar die federale accountant doet in de praktijk niets anders dan brandjes blussen. Dit werkt niet en dat werkt niet en hier komen we niet uit. Dan komt die te hulp, maar aan het structureel doorvoeren van die veranderingen komen de informatici van die dienst nog maar nauwelijks toe. Nu weet ik wel dat het op provinciaal niveau ongetwijfeld kleiner en overzichtelijker is dan op federaal niveau, waar ge een wildgroei hebt gehad en waar alles veel groter en veel chaotischer is. Toch zou ik uit de goedheid mijnes hart een aanbeveling willen doen. Ik heb de opeenvolgende verslagen van het Rekenhof van de laatste jaren ingezien. Daarin las ik de kritieken en aanbevelingen rond de implementatie van FEDCOM en de problemen die rijzen rond de werking van die helpdesk op federaal niveau, met de federale accountant. Ook las ik over het onderhuidse verzet van de ambtenaren die de nieuwe systemen niet meer willen toepassen, ook niet als ze beter zijn. Die ambtenaren denken: allez, ik moet binnen twee jaar toch met pensioen; is het nog de moeite? Dat zijn allemaal menselijke dingen die de invoering van FEDCOM nu al jaren belemmeren. In mijn werkomgeving stoot ik er dikwijls op hoe slecht de informatica-afstemming tussen de verschillende POD's, FOD's en federale instellingen is. Ik wil u de krachtige aanbeveling doen om dat aandachtig te bekijken en daar lering uit te trekken voor de kleinere en beperktere oefening die ge hier op provinciaal niveau moet doen. En ik spreek nu niet als ... afijn, dit is loyale oppositie, denk ik. Ik vrees dat dit project niet goed van start gegaan is, dat het te laat van start gegaan is. En ik vrees ook dat we in het klein dezelfde problemen gaan hebben die FEDCOM de voorbije jaren heeft gehad. Laat ons aandachtig die problemen rond FEDCOM bestuderen en daar zoveel mogelijk lering uit trekken, zodat we hun fouten vermijden. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Bruggeman.

Mevrouw de gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, voorzitter. Ja, ik denk dat ik geen repliek moet geven op wat collega Franck heeft gezegd. We hebben er uiteraard ook zelf voor gekozen om iemand intern aan te nemen voor het invoeren van al die gegevens. Het is op zich goed dat men beslist heeft om alle loopbaangegevens een keer elektronisch in één systeem te verzamelen. Uiteraard vraagt dat wat tijd om al die historische gegevens van voordien in dat systeem te gaan inputten. Dat vraagt wat tijd en we zijn zeer voorzichtig geweest. Men heeft een schatting gemaakt dat het ongeveer een halve dag per dossier kost. Dat zou neerkomen op drie jaar. We hebben gezegd: we gaan voor twee jaar een beperkte invulling geven en nadien gaan we het evalueren en zien hoe dat verloopt. De datum van 1 januari 2011 moet zo gezien worden: het bestuur bij wie iemand op 1 januari 2011 in dienst was, moet de gegevens invoeren. Voor al het personeel dat wij in dienst hadden op 1 januari 2011 moeten wij dus de gegevens invoeren. Vandaar dat die datum er is. Nu het project is goedgekeurd – vanuit Capelo zelf, zal ik maar zeggen – heeft men het voorbije jaar voor alle openbare besturen een aantal informatievergaderingen ingevoerd. Mensen van

DEBATTEN

ons zijn daar naartoe gegaan om een beetje te bekijken hoe het gaat verlopen. Vandaar dat men daar heeft gezegd: maak een inschatting van een halve dag per personeelslid dat u in dienst heeft. Dus die datum van 1 januari moet u in die zin zien. Uiteraard hebben wij ook gezegd: misschien moeten wij dat op VVP-niveau een keer gaan bekijken. Toen bleek dat wij als eerste provincie daar echt heel erg mee bezig zijn. De andere provincies hadden nog niet goed beslist op welke manier ze daarmee zouden omgaan. Dus in die zin denk ik dat we wel zeer tijdig hieraan begonnen zijn. En je moet de datum zien als een datum die geldt voor het personeel dat vanaf die datum in dienst is. Je moet het eerder op die manier bekijken. En uiteraard houden wij voor het nieuwe personeel dat er is elektronisch alle gegevens bij in verband met het diploma, zodat we die eraan kunnen toevoegen. Dat zal vanaf nu stelselmatig zo verder gaan gebeuren.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we stemmen over punt 12.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
71 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 13. STREEKNETWERK MEETJESLAND (OPENBARE ZITTING)

Vraag tot deelname, standpuntbepaling – voorstel: akkoord met een eerder terughoudende opstelling

De heer voorzitter

Punt 13. Streeknetwerk Meetjesland. Vraag tot deelname, standpuntbepaling – voorstel: akkoord met een eerder terughoudende opstelling.

Meneer Joris en meneer De Coninck.

De heer Joris

Ik hoop dat ik het goed interpreteer, als ik zeg dat een eerder terughoudende opstelling betekent dat we er voorlopig niet aan meedoen? Ja? Dan ben ik gerustgesteld, want wij vonden dit project ook niet zo gelukkig. Er moet in het middenveld tussen de gemeenten en de provincies duidelijk gesnoeid worden. Daar zijn veel te veel ondoorzichtige structuren. Onze goede collega Liebaut heeft daar al dikwijls op gewezen. Die vele tussenstructuren laat men allemaal bestaan. En de enige democratische structuur, de provincie zelf, ligt dan onder vuur. Er is iets waar van die kritiek. Het moet gesaneerd worden. Maar ik heb zeer sterk mijn twijfels of het opzetten van zoiets als het streeknetwerk Meetjesland het goede antwoord is. Dit gaat de gemeentelijke autonomie nog veel meer uithollen. Het is allemaal nog in een proeftuinproject. Dat is geen woord van mij of van een van onze mensen die zich daarmee bezighield. Het hangt nog voor een stuk in de lucht. En in plaats van te vereenvoudigen, lijkt het erop dat men nog naar een extra tussenniveau gaat. Ik herhaal hier ons oude standpunt dat volgens ons een echt gezonde sanering van heel dat oerwoud van tussenniveautjes in regio's te vinden is waarin ge al die dingen laat samenvallen: streeknetwerken, intercommunales, politiezones, die allemaal een totaal verschillende omvang hebben. Als ge dat op een kaart zou leggen, hebt ge een puzzel niet alleen met honderden stukken, maar zelfs met tien lagen dik. Maak daar een

eenvoudiger puzzel van, met één laag, waarin alles in kleine, overzichtelijke regio's gegroepeerd wordt. En dit gaat niet in die goede richting. Dus ik hoop dat we het goed interpreteren: we gaan hier ja op stemmen, omdat we tegen dat streeknetwerk in de huidige vorm zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Coninck. Alsjeblief.

De heer De Coninck

Ja, dank u, meneer de voorzitter. Geachte collega's, uit de antwoorden van de gedeputeerden Vercamer en De Buck in de gezamenlijke eerste en tweede commissie en uit de toelichting aan deze raad rondom het initiatief van het streeknetwerk Meetjesland blijkt een voorzichtige, terughoudende opstelling. Binnen de geschetste context kan ik deze houding begrijpen. Het is een uiting van verantwoordelijk en goed bestuur en het geeft op een genuanceerde wijze belangrijke verbanden aan die door dit initiatief worden doorkruist. Maar anderzijds mag de provincie niet afwezig blijven in processen van integratie van regionale organisaties en van streekontwikkelingen. Het is trouwens de uitdrukkelijke wens van alle Meetjeslandse gemeentebesturen om aan dit proces, dat de verrommeling en de ongebreidelde groei van regionale organisaties in aanvaardbare banen leidt, mee te werken. Hierdoor wil men de efficiëntie verhogen en het primaat van de politiek als representatief en democratisch verkozen orgaan beter tot zijn recht laten komen. De gemeentebesturen beseffen ook dat volgens artikel 2, paragraaf 3 van het provinciedecreet het aan de provincie toekomt om gebiedsgerichte werking te ontwikkelen en te bevorderen. Het creëren van een vierde bestuursniveau wil men absoluut, ja, absoluut vermijden. Daarom zou het ook nuttig zijn als de provincie bij het proces van streekontwikkeling, zoals dat in het Meetjesland verloopt en ongetwijfeld ook in andere gebieden zal ontstaan, niet enkel als waarnemer deelneemt, maar meer initiatiefnemend en leidinggevend optreedt. Want de provincie is en blijft het meest geëigende orgaan om gebiedsgerichte initiatieven op te zetten, te sturen en te begeleiden, in samenwerking met de gemeenten. Doet ze dat niet, dan loopt ze de kans gevat te worden door andere intermediaire actoren, die dit vaak graag zullen invullen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u.
Mevrouw Willems.

Mevrouw Willems

Voorzitter, collega's, als lid van de ontwikkelingsgroep die het rapport mee uitwerkte, maar eerlijk gezegd eerder vanuit een lokaal engagement, wil ik het uitgangspunt van het rapport toch nog eens benadrukken. Dat uitgangspunt is dat het probleem inderdaad haar oorsprong vindt in de veelheid aan structuren en regionale organisaties. Er is enige versnippering en uiteindelijk ontbreekt er een overzicht bij de gemeentebesturen. Daarom denk ik dat het onderzoek en de intentie van het zoeken naar een samenbundeling van overleg en organisaties die nu in de regio aanwezig zijn wel een goede doelstelling is. Maar zoals daarnet ook gezegd is: het heeft zeker niet de bedoeling om een vierde bestuursniveau of een bijkomend tussenniveau te creëren. Vandaar dat de omschreven houding zoals die voorgelegd is aan de eerste en tweede commissie misschien niet volledig aan de verwachtingen van de streek

DEBATTEN

beantwoordt. Ik denk dat het wel belangrijk is dat het geen negatieve formulering is. De toon is inderdaad wel positief gezet. Ergens is het ook een uiting van bezorgdheid in de richting van de regio, in die zin dat het heel belangrijk is dat alle aangegane provinciale engagements gehonoreerd blijven worden. Dat staat ook in de nota. Een belangrijk punt is ook dat nu als het ware een intentieverklaring voorligt, maar dat men dit wel een principiële keuze voor het streeknetwerk Meetjesland noemt. Men zegt dat dit het voorwerp uitmaakt van de besluitvorming van de toekomstige raad en deputatie. Ik denk dus dat op die manier toch wel gesteld wordt dat de poort openblijft en dat de verdere uitwerking van het streeknetwerk wel kan gerealiseerd worden.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.

Voor ik meneer Fiers het woord geef: de gouverneur houdt er toch aan onze vergadering te vervoegen. Welkom, meneer de gouverneur.

Meneer Fiers, u heeft het woord.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Ik ben blij dat hier vanuit zo goed als alle fracties een reactie op komt, want het is toch wel een bijzonder interessante ontwikkeling die zich daar afspeelt in het Meetjesland. Die ontwikkeling zou misschien zelfs een voorbeeldfunctie kunnen hebben voor andere regio's die in dezelfde mate aan streekontwikkeling proberen te doen. Ik heb een paar bedenkingen. In de eerste plaats: de vraag is hier altijd in welke mate dit nu de verrommeling verergert of de verrommeling afbouwt. Voor zover het de verrommeling afbouwt, is het natuurlijk een positieve evolutie. Gaat het de verrommeling nog een beetje verergeren, ja, dan kunnen we er uiteraard niet voor zijn. En iedereen leest dat op de manier die hij wil. Wat ons betreft: ik heb de indruk dat dit streeknetwerk eerder een positief element zou kunnen zijn. Toch heb ik een grote bedenking daarbij. Als wij een dergelijk project zouden willen opzetten, dan zou ik er mij bijzonder voor hoeden om te vervallen in fouten die andere gemeentegrensoverstijgende initiatieven ook in zich dragen, namelijk dat er sprake is van een absoluut democratisch deficit. Als je naar dat streeknetwerk alleen mensen afvaardigt van het bestuur van een gemeente, dan dreig je door een soort trechtereffect heel grote groepen in de samenleving – om ze niet te noemen: de oppositiegroepen – weg te cijferen uit de besluitvorming. Men kan dan zeggen: oké, we betrekken er nog een stukje werkveld bij, we halen er andere mensen bij, maar het beantwoordt toch niet helemaal aan het idee dat je zou hebben van een democratische assemblee, zoals de gemeenteraad en de provincieraad. Als je zou willen dat een streeknetwerk een volwaardig orgaan wordt, zou je dat ook op die manier moeten kunnen waarborgen. Zover is het zeker nu nog niet, maar de vraag is of het zich in die richting kan ontwikkelen. Vandaar dat we zelf bij dit project een beetje op de grens zitten tussen 'ja' en 'nee'. In andere omstandigheden zijn vanuit deze richting pleidooien gevoerd om, als het glas halfvol of halfleeg was, een sterker signaal te geven. Deze keer verbaast het mij toch enigszins dat vanuit de deputatie een negatief signaal wordt gegeven. Zo lees ik het toch wel. Volgens mij heeft de gedeputeerde die lezing ook bevestigd, in antwoord op de vraag van collega Joris. Het lijkt me niet zo eenvoudig om van dat standpunt een positieve lezing te geven. Dat standpunt is een merkwaardige keuze, zeker in de wetenschap dat vanuit het Meetjesland blijkbaar toch wel wat steun bestaat voor dit initiatief. Vandaar dat het om een zeer boeiend debat gaat. Er zijn nogal wat groepen in de samenleving die behoorlijk gewonnen zijn voor het idee van de regio's of de streken of hoe zou je het willen noemen. Als je dan in de toekomst kijkt, zou het een evolutie in die richting zijn. Dat is bepaald niet voordelig voor het provinciale niveau. Ik denk dat

dat logisch is. Het zal het een of het ander zijn. Mij lijkt het dan interessant om het initiatief, het experiment wel aan te gaan en zelfs vanuit de provincie daar onze medewerking aan te verlenen. We moeten onze kop ook niet in het zand steken. De discussie wordt gevoerd.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Er zijn geen tussenkomsten meer?
Meneer Vercamer

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u wel, voorzitter. We hebben daarover een interessante bespreking gehad in de gezamenlijke vergadering van de eerste en tweede commissie. Zowel collega De Buck als ikzelf heeft namens de deputatie geprobeerd de standpunten te verduidelijken. Ik meen dat het geen dossier is dat vandaag tot veel controverses leidt in dit huis. Als ik de sprekers beluister, zijn er natuurlijk wel accentverschillen. Dat is ook niet abnormaal in dezen. Ik denk dat het essentiële van de stelling van de deputatie samengevat is op pagina 2 van het verslag. Het verslag van de commissievergadering is iets uitgebreider dan gewoonlijk. Om eerst collega Joris te beantwoorden: we hebben niet gezegd dat we daartegen zijn. We zeggen dat we vandaag niet instappen. We stellen ons eerder terughoudend op. Tezelfdertijd zeggen we: deze terughoudende opstelling mag men niet interpreteren als een antihouding. Maar een meer positieve houding kunnen we vandaag moeilijk aannemen. We hebben daar vier argumenten voor. Ik som ze toch nog graag even op. En ik versta de bezorgdheid van de mensen uit de regio zelve, die gezegd hebben: wij willen iets ondernemen, wij willen zelf tot een stukje sanering komen. Maar er zijn wel vragen bij. Wij hebben vier vragen. De eerste vraag heeft te maken met artikel 2 van het provinciedecreet. U hebt daar ook al naar verwezen. Dat artikel duidt de bovenlokale taakbehartiging in gebiedsgerichte differentiatie aan als een taak van provinciaal belang. Met het streeknetwerk Meetjesland is hoe dan ook sprake van een nieuwe structuur die men opzet en die ook op het provinciale werkterrein actief is. Wij blijven als provincie zeggen dat wij twee meerwaarden denken te hebben. Ten eerste zijn we een verkozen bestuur. Dat sluit een beetje aan bij uw bekommernis, collega Fiers. Wij zijn een verkozen bestuur, dat dus appelleerbaar en aanspreekbaar is en dat verantwoording moet en mag afleggen. Ten tweede hebben we een opdracht gekregen tot bovenlokale taakbehartiging op verzoek. Het moet dus niet paternalistisch gebeuren. Men moet het vragen. We maken de mensen niet meer gelukkig tegen hun goesting. Maar we moeten dus aan bovenlokale taakbehartiging doen en we moeten optreden als streekbestuur. En we zeggen dat we als provincie een goed niveau zijn om dat te doen, omdat wij een gedifferentieerde aanpak kunnen bieden. Wij kunnen maatwerk bieden op een verschillende schaal, naar twee, vijf of tien gemeenten, al naar gelang de problematiek. Dat is een sterk punt. De nieuwe structuur die men ook in het Meetjesland opzet, is een vaste structuur. Die structuur wisselt ook niet meer naar gelang de thematiek. Dat is één. We zitten met die bovenlokale opdracht die we tot nu toe gekregen hebben in het provinciedecreet. Dat kan morgen veranderen. Twee: De interne staatshervorming klaart zich stilaan uit. Er is in de voorbije tien dagen veel werk gebeurd. Toch blijft het afwachten hoe de precieze taakstelling van de provincie en haar werkdomeinen zal gefinaliseerd worden. Ook om die reden zijn we een beetje terughoudend. Drie: Het is niet aangewezen om in een dergelijke fundamentele vraagstelling nu reeds een definitieve beslissing te nemen, net voor het einde van de legislatuur. Dat is een zaak die de nieuwe raad en de nieuwe deputatie na 3 december onmiddellijk opnieuw zullen moeten ter harte nemen. En vier: Dat moogt ge ons niet kwalijk nemen als deputatie, dat we daar blijven op hameren. Trouwens, als ik met individuele raadsleden spreek, dan zeggen ze dat dat inderdaad een valabel argument is. Daarmee zegt men niet dat men jaloers is op wat in het Meetjesland gebeurt. Ge kunt niet kwaad zijn omdat men in een regio een eigen interne dynamiek ontwikkelt. En ge kunt niet boos zijn op een regio, omdat ze in de voorbije vijftien of twintig jaar gebruikgemaakt heeft van subsidiestromen uit Vlaanderen, de provincie en Europa. Integendeel. Het wil ook zeggen dat ze aan de criteria voldeed om van die subsidiestromen te

DEBATTEN

genieten. Het wil zeggen dat ze inderdaad niet te veel inwoners per vierkante kilometer had, wat een van de criteria was. Het wil zeggen dat de inkomensvergelijking niet zo positief was voor de regio Meetjesland. Het wil zeggen dat er een probleem was met de werkgelegenheid. Dus ge kunt niet boos zijn als ze van die middelen gebruikmaken en daar een eigen interne dynamiek mee ontwikkelen. Maar, zeggen we: er zijn meerdere subregio's en de provincie wil in haar relatie met die subregio's op gelijke basis en met eenzelfde methodiek werken. Dat is mijn vierde argument om terughoudend te zijn. We moeten in gelijke omstandigheden de mensen gelijk bedienen. Dat wil niet zeggen dat alles gelijk is. Maar we moeten de gelijkwaardigheid hoog in ons vaandel voeren. Om al die redenen herhaal ik dat we ons best terughoudend opstellen. Maar ge moogt dat niet interpreteren als een antihouding. We zeggen zelfs uitdrukkelijk in het verslag aan de raad dat we bereid zijn een mandaat als waarnemer op te nemen, indien men dat wenst in die regio. Conclusie: ik bevestig hiermee namens de deputatie onze stellingname: we stellen ons in dezen terughoudend op en onze engagementen in de regio blijven we onverkort op ons nemen. Ik verwijs naar pagina 57 van dit eindrapport. Daar zult u lezen dat 23% van de middelen die ingezet worden provinciale middelen zijn. Die engagementen blijven we op ons nemen. Wij zijn een betrouwbare partner en dat willen we uitdrukkelijk blijven, niet alleen in deze streek, maar altijd in ons optreden. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Fiers.

De heer Fiers

Nog heel kort, voorzitter. Eigenlijk op basis van de argumentatie die u net gegeven heeft, zou je toch net zo goed kunnen zeggen: voorzichtig positief, in plaats van: voorzichtig terughoudend. Dat zou een ander signaal zijn.

De heer voorzitter

Allez, vooruit.

We gaan stemmen over ... over voorzichtige terughoudendheid. Punt 13.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
63 'ja', 4 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 14. MOBILITEIT (OPENBARE ZITTING)

Provinciaal reglement evenementenbussen: goedkeuring van het reglement tot subsidiëring van organisatoren van evenementen die evenementenbussen inzetten, inwerkingtreding op 01 maart 2012

De heer voorzitter

Punt 14. Mobiliteit. Provinciaal reglement evenementenbussen: goedkeuring van het reglement tot subsidiëring van organisatoren van evenementen die evenementenbussen inzetten, inwerkingtreding op 1 maart 2012.

Niemand vraagt het woord?
We gaan stemmen over punt 14.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
65 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 15. PERSONEEL – PROJECTEN (OPENBARE ZITTING)

Project organisatieontwikkeling: vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en de functiebeschrijving voltijds expert veranderingsmanagement, looptijd: 4 jaar, verlengbaar

De heer voorzitter

Punt 15. Personeelprojecten. Project organisatieontwikkeling: vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en de functiebeschrijving voltijds expert veranderingsmanagement, looptijd: 4 jaar, verlengbaar.

Niemand vraagt het woord?
De stemming over punt 15 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
Unanimiteit. 61.

De beleidspunten zijn besproken en gestemd. We gaan over naar het tweede deel: moties.

PUNT 16. MOTIE MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Maatregelen tegen blokkades naar aanleiding van de uitoefening van het stakingsrecht

De heer voorzitter

De eerste motie. Punt 16. Motie Marc Joris inzake maatregelen tegen blokkades naar aanleiding van de uitoefening van het stakingsrecht.

Meneer Joris, we hebben dat gisteren aangekaart in het Uitgebreid Bureau. Ik heb daar mijn mening over gegeven. Ik was van mening dat het niet ontvankelijk was. Maar doordat jij dat naar de raad brengt, waar de finale beslissing moet vallen, zullen we het natuurlijk hier moeten

DEBATTEN

uitdiscussiëren. De leider van de meerderheid zal daarop antwoorden. Meneer Vercamer zal erop antwoorden. Gij moet niet spreken over dat punt. Ge moet spreken over de ontvankelijkheid. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, namens de deputatie stel ik inderdaad voor om deze motie onontvankelijk te verklaren. We hebben daartoe enkele serieuze gronden, denk we. We zeggen niet 'nee' omdat het onszelf niet zou aanstaan of zo. Daar doen we geen uitspraak over. Maar er is een duidelijk artikel 59 in ons huishoudelijk reglement, dat voor het laatst is herzien op 7 september 2011. Daarin staat een tweede alinea, die zegt: "Een motie moet betrekking hebben op een aangelegenheid die niet tot de bevoegdheid van de provincieraad hoort", wat het geval is, "maar die gevolgen heeft voor het grondgebied en de inwoners van de provincie." Onder 'provincie' is hier te verstaan – de raad is meester van zijn eigen interpretatie: specifiek de provincie Oost-Vlaanderen. Dat is bij dit onderwerp niet aan de orde. De feiten die men aanhaalt, zijn niet alleen in Vlaanderen gebeurd. Ze zijn ook in het Brussels gewest gebeurd en in het Waals gewest, inclusief de Duitstalige gemeenschap dus. Het betreft dus gans België, het federale koninkrijk. Bovendien staat erbij in artikel 59: "Ze dient een aanbeveling in te houden t.a.v. de bevoegde hogere overheid." En in deze motie richt men zich tot de burgemeesters. Ja, ik wil de burgemeesters wel als een hogere overheid beschouwen. Ik vind dat trouwens het meest interessante mandaat dat er bestaat in de politiek. Maar het is niet de hogere overheid. Alleen al om die reden moet ik dus zeggen dat de motie onontvankelijk is. En ik vraag dat de raad daar een duidelijke uitspraak over doet.

De heer voorzitter

Meneer Joris, uiteraard.

De heer Joris

Op één punt heeft de gedeputeerde gelijk en had ik mij vergist. Ik had dat niet in de vorm van een motie tot de burgemeesters mogen richten. Dat had in de vorm van een brief of een aanbeveling gekund. Als het daarover ging, zou ik mijn ongelijk erkennen en zelf de motie intrekken. Maar ik heb ook voorgesteld de passage van het doorzenden naar de burgemeesters te schrappen. Dan konden we een motie overhouden die inderdaad gericht zou zijn aan de hogere overheid. Dat zou dan in de eerste plaats de federale zijn en eventueel de Vlaamse overheid, als dat nodig zou zijn. Maar dat is ook niet weerhouden. Ik kan niet zeggen dat we er geen provinciaal belang bij hebben. Onze enige grote zeehaven, typisch voor Oost-Vlaanderen, is maar langs een paar toegangswegen bereikbaar. Dat is elders niet. We hebben daar verdraaid wel veel belang bij. Anderen hebben op andere manieren daar ook belang bij, maar ge kunt niet zeggen dat de blokkering van de haven van Gent geen Oost-Vlaams onderwerp is. Ik denk eigenlijk dat de motie onontvankelijk is verklaard om uw collega's van de VLD niet voor het tragische feit te stellen dat zij omwille van het cordon sanitaire tegen iets zouden moeten stemmen waar zijzelf en hun achterban eigenlijk voor zijn. Ik vrees dat dat de echte reden van de onontvankelijkheid is. Dank u.

De heer voorzitter

We gaan stemmen. We gaan nog niet uitspraak doen over de inhoud. We gaan stemmen over de onontvankelijkheid. Wie de deputatie volgt, stemt 'ja' en wie meneer Joris volgt, stemt 'nee'. Dat is de juiste stelling, hè? Als de deputatie iets voorstelt, wordt de meerderheid verondersteld 'ja' te stemmen. Die meerderheid vindt dus dat de motie niet ontvankelijk is, hè? Akkoord? Dus wie 'ja' stemt, vindt het onontvankelijk. Dat is het voorstel van de deputatie. Ik ben zo een beetje

schoolmeesterachtig. Ik ben geen schoolmeester hoor, maar het is voor de duidelijkheid. Ik ben wel gediplomeerd leraar. U hebt gelijk, meneer Vercamer.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
'49' ja, 14 'nee', 0 onthoudingen.
De motie is onontvankelijk.

PUNT 17. MOTIE JAMILA LAFKIOUI (OPENBARE ZITTING)

Motie ingediend door Jamila Lafkioui (medeondertekend door de meerderheidspartijen):
Vlaamse integratie en inburgeringsbeleid

De heer voorzitter

Tweede motie. Motie van Jamila Lafkioui met betrekking tot Vlaamse integratie en inburgeringsbeleid.

Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Met uw goedkeuring wil ik de motie eerst kort toelichten. Ik heb haar al doorgestuurd via mail. De meeste collega's hebben haar dus al inhoudelijk kunnen bekijken. Maar ik wil toch wel enige toelichting geven, gezien het belang van gans dit thema. Wat is er zoal voorafgegaan? In 2009 is een nieuw Integratiedecreet gestemd geweest in het Vlaamse parlement. Dit nieuwe decreet vervangt het Minderhedendecreet van 1998 en vormt het minderhedenbeleid om tot een integratiebeleid. Dat is op zich niet zo vreemd. Wat natuurlijk wel vreemd is, is de inhoud van het decreet. Het vormt namelijk de basis van gans het Vlaamse integratiebeleid. Dat wil zeggen: naast doelstellingen, doelgroepen en afbakening van verantwoordelijkheden regelt het ook gans de erkenning en subsidiëring van de sector. Het regelt dus de erkenning en subsidiëring van de integratiecentra en de integratiediensten, van participatieorganisaties en sociale vertaal- en tolkdiensten en ook van het Vlaamse Expertisecentrum Migratie, Inburgering en Integratie. De bevoegde minister, Geert Bourgeois, heeft in zijn beleidsbrief Inburgering en Integratie 2010/2011 laten weten dat hij zeker uitvoering wil geven aan dit decreet. Daarbij wil hij vooral de veelheid van structuren vereenvoudigen. We kennen minister Bourgeois en zijn herstructureringsplannen uiteraard al. Dit is voor ons dus niet vreemd. Ik ben er ook vrij zeker van dat hij die intentie zal hebben. Deze herstructurering is belangrijk voor ons. Ze brengt een serieuze verandering teweeg in de sector. Dat heeft ook heel wat consequenties, niet het minst voor de doelgroep, maar ook voor de organisaties en hun personeel. Zij vragen dan ook met aandrang om deze hervorming te herbekijken en meer overleg te plegen met de sector en het provinciebestuur. Deze herstructurering treft niet alleen heel wat organisaties, maar ook lokale overheden. Ze treft in eerste instantie ook het provinciebestuur. Vandaar mijn motie. Het provinciebestuur subsidieert namelijk ook organisaties, onder andere VZW ODiCe, maar ook de provinciale tolk- en vertaaldiensten. Wat gebeurt er nu concreet? De Vlaamse overheid wil een extern verzelfstandigd agentschap (EVA) oprichten, dat rechtstreeks onder de Vlaamse bevoegdheid valt. In deze structuur is duidelijk weinig plaats voor betrokkenheid van lokale en regionale actoren en voorzieningen. Ik denk aan samenlevingsopbouw, CAW's, onderwijs, welzijnsvoorzieningen en vrijwilligersorganisaties. Maar ook de participatie van de lokale overheden en de provincie is zo goed als nihil. Er zijn uitzonderingen: een aantal steden en een provincie heeft een uitzondering gekregen. Dat zijn de provincie Limburg en de steden Gent en Antwerpen. Verder zal alles gedirigeerd en gestructureerd worden vanuit Brussel, vanuit de Vlaamse overheid. Nu, deze centralisatie van

DEBATTEN

bevoegdheden en macht komt de gewone burger lokaal zeker niet ten goede. Het is een vorm van bureaucrativering die onvermijdelijk tot een groeiende afstand zal leiden tussen burger en beleid. Dit zijn zaken waarover ik me toch ook eventjes ben gaan bevragen bij de sector zelf. Deze centralisatie wordt dus als een zeer nadelig gevolg van het Inburgeringsdecreet beschouwd. Het beleid getuigt van weinig voeling met de sector. Inburgering en integratie worden namelijk samengevoegd in één agentschap, terwijl het twee verschillende bewegingen zijn. Inburgering is eerder een dwingend facet van het beleid. Het gaat uiteraard over onthaalbeleid, over nieuwkomers. Ik denk bijvoorbeeld aan de Huizen van het Nederlands. Die zullen door deze herstructurering bij een ander departement komen, onder andere bij het departement Onderwijs. Integratie daarentegen is een compleet ander beleid. Daarbij gaat het meer over empowerment, dus over de verzelfstandiging van de doelgroep, of over meer emancipatie. Dat omhelst natuurlijk meer vrije wil en ook een andere manier van werken. Het gaat eerder om groepsgericht werken. Men gaat hier dus voorbij aan de huidige realiteit en vooral ook aan de diversiteit in de sector en in de doelgroepen. Op dit moment gaat het herstructureringsverhaal vooral over efficiëntie en effectiviteit. We kunnen daar niet tegen zijn. Maar door het opleggen van een structuur gaat de minister voorbij aan gans het middenveld: verenigingen en organisaties en mensen die al jarenlang betrokken zijn, die deskundigheid en expertise hebben opgebouwd en die met deze thema's bezig zijn. Vandaar dan ook mijn vraag. De motie houdt in dat wij als provincieraad uitdrukkelijk een oproep doen aan de bevoegde minister om in eerste instantie rechtstreeks in overleg te gaan met alle betrokken actoren in deze sector en in het bijzonder ook met het provinciebestuur Oost-Vlaanderen. Op dit moment negeert de minister de jarenlange ervaring en deskundigheid van onze diensten, maar ook van de organisaties. Hij negeert ook de goede samenwerking met de particuliere sector. De provincieraad Oost-Vlaanderen wil dus een actieve rol op zich nemen in het uittekenen van dit beleid. Hij wil ook betrokken worden bij de verdere uitwerking van dit decreet. Verder vragen we aan de Vlaamse regering en de bevoegde minister om niet enkel een antwoord te geven aan de provinciale instellingen en de deputatie, maar ook rechtstreeks aan alle provincieraadsleden, ter attentie van de voorzitter. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.
Meneer Joris en dan de gedeputeerde Couckuyt.

De heer Joris

Dit is eigenlijk een heel bizarre discussie. Stel je voor dat het niet over integratie en inburgering ging, maar over de vraag hoe leert ge paarden vliegen. De een zegt: ah, ge moet paarden leren vliegen op het Vlaamse niveau, op het federale niveau. Ge moet dat centraal aansturen. En ge moet strenge vlieg cursussen geven. Een ander zegt: nee, nee, nee, ge moet paarden leren vliegen op provinciaal niveau en vanuit de basis, van onderaan, 'from grassroot level', zoals men dat in mooi Engels zegt. Maar niemand stelt de hamvraag: kunt ge paarden wel leren vliegen? Eigenlijk is dit een discussie over de vraag hoe we iets gaan doen waarvan we met onze eigen ogen kunnen zien dat het niet gaat, tenzij we ziende blind zijn. We kunnen met onze eigen ogen zien dat paarden niet vliegen. We kunnen zien dat een heleboel individuele immigranten en nieuwkomers inderdaad goed inburgeren. Sommigen assimileren. Sommigen integreren. Maar wet- en regelgeving en politiek initiatief gaan altijd over groepen. De bedoeling van het beleid moet dus zijn en de bedoeling van het beleid is ook openlijk: de integratie van groepen als collectief. En we kunnen met onze eigen ogen zien dat die integratie van groepen niet werkt, helemaal niet gelukt is en integendeel van kwaad naar erger is gegaan. Bij een heleboel groepen nieuwkomers waren de problemen van de eerste generatie kleiner. Ze waren beter beheersbaar. En het menselijke contact verliep socialer en vlotter en vriendelijker dan nu in de tweede en de derde generatie. Paarden vliegen niet. We hebben hier in onze samenleving groepen immigranten die niet integreerbaar zijn, laat staan – wat ze eigenlijk zouden moeten zijn – assimileerbaar. En heel die discussie over de vraag hoe ge de paarden gaat leren vliegen, op welk bestuursniveau, is surrealistisch. Zo'n discussie is goed voor een

tentoonstelling van moderne kunst, maar in het politieke beleid hebt ge daar niks aan. Ge moet integendeel de tragische vraag durven stellen: hoe vermijden we dat we in Libanese toestanden terechtkomen, nu we met een mislukt beleid van immigratie zitten? En dat zal niet zijn met de halfzachte projectjes van minister Bourgeois. Dat zal niet zijn met de bijdrage van de provincie. Dat zal drastischer maatregelen vereisen. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt. Ja, kom toch. Kom toch even bij ons.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Ja, de veelheid aan initiatieven die er op dit moment zijn in gemeenten en provincies, ook in Vlaanderen, mogen wel op een andere manier gevat worden. Wat de benadering van meneer Joris hierover betreft: ja, ik weet niet waarover hij het precies heeft. De veelheid aan initiatieven omvat namelijk niet alleen de benadering van groepen, maar ook de benadering van individuen. Ik zal daar dus niet verder op ingaan. Maar wat de motie zelf betreft, mevrouw Lafkioui, die sluit inhoudelijk volledig aan bij de standpunten die in het verleden ingenomen zijn door de VVP en die ook verwoord zijn in de hoorzitting voor het parlement. Het voorstel is dan ook dat de meerderheid van VLD, sp.a en CD&V deze motie mee onderschrijft en op die manier mee indient bij de Vlaamse minister van Inburgering. Deze minister is inderdaad aan beide oren wat doof gebleven voor onze vraag om een gesprek hierover. Dit is behandeld los van de interne staatsvorming. Een echt debat onder partners heeft daarin dan ook geen kans gekregen. Dit is een manier om de standpunten die we in het verleden hebben aangetoond nog eens duidelijk te maken en om vanuit deze raad te vragen ons te waarderen als partner in dit gesprek.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord?

We gaan stemmen over de motie van Groen! die overgenomen was ... nee, niet overgenomen, waarbij de meerderheidspartijen van deze provincieraad zich aansluiten. De stemming over punt 17, de motie van mevrouw Lafkioui, is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

Heeft iedereen juist gestemd? Sluiting.

51 'ja', 9 onthoudingen.

De motie is aanvaard.

Dat brengt ons naar de vragen.

PUNT 18. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Vraag naar een reactie van de deputatie op de ontslagen bij Bekaert in het kader van haar Chinabeleid

PUNT 21. VRAAG VAN RIK FRANCK (OPENBARE ZITTING)

De sluiting van een afdeling bij Bekaert in het kader van de relaties met China

DEBATTEN

De heer voorzitter

Twee vragen in één debat over China en Bekaert. Eerst, als een verrassing, een vraag van meneer Joris naar een reactie van de deputatie op de ontslagen bij Bekaert in het kader van haar Chinabeleid. En dan (punt 21) een vraag van meneer Franck inzake sluiting van een afdeling bij Bekaert in het kader van de relaties met China.

Eerst meneer Joris, zoals altijd volledig, maar zeer beknopt en dan meneer Franck, altijd volledig en iets te lang.
Meneer Joris.

De heer Joris

Ik ga een tijd over China praten, maar ik zou graag willen dat het laatste puntje, dat niet over China maar over de provincie Oost-Vlaanderen gaat, niet in het debat vergeten geraakt. Want dat gebeurt wel eens. Ik zal beginnen met een citaat van iemand van het ABVV. Ik hoop dat hij zijn notionele interestafrek goed heeft ingevuld. Maar goed, iemand van het ABVV, Franky Dewulf, die al 26 jaar in dienst is bij Bekaert, zegt dat hij geen begrip kan opbrengen voor de motieven van grote baas Bert De Graeve. “Deze aankondiging”, zegt hij....

De heer voorzitter

Meneer Joris, een minuutje. Mensen, wil luisteren, wil luisteren. Anders horen wij dat hier niet en dat is niet aangenaam. In een parlement, in een raad moet ge luisteren. Yes?

De heer Joris

Yes, we can. “Deze aankondiging staat haaks op de belofte die De Graeve vorig jaar nog maakte over de werkzekerheid tot 2014 en de bonussen die het bedrijf uitkeerde aan zijn kaderleden. Al komt de beslissing ook voor mij niet helemaal onverwacht. In Ingelmunster maken we nog maar een fractie van de machines voor de groep.” En nu de sleutelzin: “De Chinese dochter is ons al enkele jaren voorbijgestoken.” Dit stond aan het begin van de maand, op 3 februari 2012, in Het Nieuwsblad. Over hetzelfde, maar in een andere context, zegt iemand anders: “Vorig jaar gaf Bekaert zelfs zijn grote Chinese concurrent Xingda het nakijken, waardoor Bekaert volgens Danny Reweghs van *Inside Beleggen* nu ook marktleider is in China. Bekaert gaat naar een Chinese productiecapaciteit van 400.000 ton op zijn totale capaciteit van 700.000 ton.” Ja, dat was Het Nieuwsblad van 2010. En dat optimisme heeft dus betrekking op het jaar 2009. Een beetje rooskleurig, hè? In die twee citaten zit symbolisch het failliet vevat van het beleid van onze provincie. En meneer de gedeputeerde, voor u al uw parapluutjes opentrekt: ook het failliet van het beleid van Vlaanderen, de federale overheid en de Europese Unie tegenover onze rivale in China. Het eindresultaat is een angstwekkende delocalisatie. Heeft niemand erbij stilgestaan dat het een gevaarlijke evolutie is als een oer-Vlaams bedrijf als Bekaert meer dan de helft van zijn productiecapaciteit in China heeft? Gaat zo’n bedrijf dan niet automatisch de belangen van zijn Chinese tak zwaarder laten doorwegen dan die van zijn Vlaamse tak? Maar nee, niemand heeft daar ooit graten in gezien. Het was altijd hetzelfde onverwoestbare, blinde optimisme. Hoe meer mondialisering, hoe beter. En vooral, meneer de gedeputeerde – dat is ook aan u gericht: hoe meer China, hoe beter. Daar kwam het heil vandaan, hè? Tot de Chinese dochters de Vlaamse moeders voorbijsteken. En in Bekaert zitten ze nu met de gebakken peren, hè? Ik kan het ook hebben over de Europese moeders in ruime zin. Want het gaat niet alleen om Vlaanderen. In een groot deel van Europa zit men met hetzelfde probleem. O ja, natuurlijk, ge zult zeggen: Bekaert heeft ook in China mensen moeten ontslaan. Er zijn 609 ontslagen gevallen in Vlaanderen en 1250 in China. In China werden dus dubbel zoveel mensen ontslagen. Ziet ge wel? Ge hebt ongelijk, Joris! Nee, als ge eventjes telt: ik zou ongelijk hebben als China ongeveer dubbel zo groot was als Vlaanderen. Dan zou dat

ongeveer evenredig zijn. Maar ik heb het uitgerekend: China is ongeveer 223 keer groter. Dus we worden naar verhouding ongeveer 111 keer te zwaar getroffen. Ga vooral zo voort, heer gedeputeerde. Leg maar aan de Vlaamse arbeiders uit dat dezelfde bedrijven die hen hier ontslaan nog steeds volop produceren in China. Leg maar uit dat bedrijven mede dankzij uw Chinabeleid de smaak te pakken hebben gekregen van activiteiten in een land zonder milieureguleringen, zonder vakbonden, zonder sociale voorzieningen, zonder minimumlonen en zonder maximumwerktijden. Ze zullen u zeker dankbaar zijn en u gedenken tijdens de verkiezingen. Gaan deze bedrijfssluitingen er eindelijk toe leiden dat de deputatie haar Chinabeleid herzie? Beschouwt de deputatie dat beleid nog altijd als een succes? Want ge weet maar nooit, hè, waar mensen gelukkig mee zijn. Gaat de deputatie bij Bekaert aandringen op het behoud van zoveel mogelijk arbeidsplaatsen in Vlaanderen en in het bijzonder van de productie in de vestiging in Aalter, de Oost-Vlaamse vestiging die het zwaarst door de ontslagen getroffen is? Zo ja, welke troeven kan ze daarbij uitspelen? Ik veronderstel dat de fantastische contacten die in alle dienstreisjes met China zijn opgebouwd zeker wel troeven zijn. Dat is sarcasme, want ik weet toch wel dat gij dat niet gaat doen. Maar naar het derde punt zult ge misschien wel luisteren. En misschien zult ge zeggen: ja, inderdaad, we kunnen het probleem niet ten gronde oplossen, maar we kunnen de pijn wat verzachten. We kunnen de mensen in Oost-Vlaanderen die ontslagen zijn geen uitzicht geven op een baan. We kunnen ze niet als provinciale ambtenaren aanwerven. Maar we zouden hun wel eens een brief kunnen schrijven waarin wij zeggen: kijk, in ons uitgebreide aanbod van volwassenenonderwijs, naschoolse vorming en zo verder zijn daar die en die cursussen. Die zouden eventueel bij uw profiel passen en die zouden u kunnen helpen in het omscholen naar een beroepssector waar hier in Vlaanderen nog wel toekomst in is. Die sectoren zijn er ook zeker. Ge moet maar een eenvoudig verbouwingswerk aan uw huis laten uitvoeren. Dan hoort ge van alle firma's dezelfde klacht: meneer, ik kom binnen zes weken, want ik heb geen personeel, ik vind geen mensen, ik vind zelfs geen onderaannemers om het mee te komen doen. Als ge de mensen motiveert en bijschoolt, is er dus een markt om arbeiders op te vangen en niet eeuwig in de bijstand te laten zitten, maar terug aan het werk te zetten. En ik kan mij voorstellen dat een heleboel ontslagen arbeiders dan voor de eerste keer zullen denken: wel, dat is nu sympathiek van de provincie, dat ze aan mij gedacht hebben. Want in zo'n situatie, als ge de ezelsstamp hebt gekregen, zit ge niet alleen met financiële problemen en een uitzicht op financiële moeilijkheden, maar ge voelt u ook gekrenkt in uw waardigheid. Ge voelt u niks waard. En dan denk ik dat het sympathiek zou overkomen als de provincie, al is het maar symbolisch, tegen u zou zeggen: kijk eens, we bieden u dat aan en normaal kost die cursus x euro, maar gij moogt hem volgen voor x euro gedeeld door 3. Ik denk dat dat iets fatsoenlijks en iets sociaals zou zijn om te doen. En ik hoop dat ge met het afschieten van mijn eerste twee punten niet het derde punt tegelijk mee afschiet. Dank u.

De heer voorzitter

Dan de heer Franck. Het is aan u.

De heer Franck

Dank u. Collega's, sinds een aantal jaren onderhoudt de meerderheid in deze provincieraad goede banden met de provincie Hebei in China. Ontelbaar zijn de zogenaamde economische missies die de deputatie, in verschillende samenstellingen en steeds vergezeld van een mooie delegatie van hoge provinciale ambtenaren, heeft ondernomen naar het gidsland (gastland) China. De economische missies zouden volgens de deputatie, steeds gesteund door de partijen CD&V, Open VLD en sp.a., goed zijn voor de economie in Oost-Vlaanderen. Ontelbaar waren ook de vragen die vanuit de oppositie gesteld werden naar het werkelijke nut voor de mensen van Oost-Vlaanderen. De gedeputeerde voor de economie heeft nooit enige vraag naar het nut

DEBATTEN

voor onze provincie willen beantwoorden. Voor ons is dat het bewijs dat deze missies geen enkel nut hebben. Indien er ook maar één arbeidsplaats was bijgekomen dankzij deze missies, zouden we het zeker in een soort zegebulletin van de meerderheid gelezen hebben. We hebben steeds gezegd dat zakendoen met China misschien wel goed is voor de aandeelhouders van de bedrijven, maar dat het zeker geen arbeidsplaatsen zal opleveren in Oost-Vlaanderen. We krijgen nu jammer genoeg gelijk. Dankzij de werkzaamheden in China is het zakencijfer van Bekaert wel naar boven gegaan. De nettowinst is flink gestegen. Maar dankzij ontwikkelingsmaatregelen als notionele interest werd op deze winst geen belasting betaald. En nu blijkt dat ook de winsten niet geïnvesteerd werden in Oost- en West-Vlaanderen en blijkbaar ook niet in tewerkstellingen in onze provincies, maar dat ze rechtstreeks en onbelast in de zakken van een aantal aandeelhouders verdwenen. De nv Bekaert was decennialang een zeer goede werkgever. Dat was niet het minst te danken aan de filosofie van de charismatische Leon Bekaert, een katholieke werkgever, die oog had voor zijn werknemers. Diezelfde nv Bekaert zet nu voorlopig zeshonderd mensen op straat. We kunnen enkel maar hopen dat het daarbij blijft. Dit is een oproep naar de meerderheid. Het failliet van de vele missies naar China, waar een prijskaartje aan hangt van dikwijls 50.000 euro per missie, is nu bewezen. Volgens een aantal verhalen zou de innovatieve techniek waarvoor Bekaert onder andere subsidies kreeg van het Vlaamse gewest en die werd toegepast in China in verband met zaagdraad voor silicone, bijna onmiddellijk gekopieerd geweest zijn in China zelf. Die mensen, die fabrieken hebben uiteindelijk de winst, die vermoedelijk groter zou zijn geweest, ingepalmd. China is in deze zaak geen echt betrouwbare partner gebleken. Daarom stel ik mijn vraag. Ik denk dat deze meerderheid vragen moet stellen bij de missies naar China die dit jaar nog gaan komen. En ik zou deze meerderheid willen vragen: probeer dan toch eindelijk weer uw verantwoordelijkheid te nemen. Zeg dat het ongepast is dat dit jaar nog mensen van deze provincie naar China gaan, zij het dan in de vorm van een economische missie.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, meneer de voorzitter. Ook wij, meneer de voorzitter, betreuren uiteraard het banenverlies bij Bekaert in de vestiging Aalter, maar ook in de West-Vlaamse vestigingen. Want niet alleen in Aalter, maar ook in West-Vlaanderen is een aantal jobs verloren gegaan. Trouwens, onmiddellijk na het vernemen van het nieuws heb ik contact opgenomen met de waarnemend burgemeester van Aalter over het probleem dat zich stelt bij Bekaert. Ik zal daar straks nog op terugkomen. De beide collega's trachten een relatie te leggen tussen enerzijds de betrekkingen tussen de provincie Oost-Vlaanderen en China en anderzijds de ontslagen bij Bekaert. Ik denk, voorzitter, dat ik in de eerste plaats nogmaals de doelstellingen van onze contacten met China op economisch gebied moet herhalen. Die doelstellingen zijn: 1. bevordering van de export van Oost-Vlaamse bedrijven; 2. het aantrekken van Chinese investeringen; 3. het faciliteren van contacten met Chinese zakelijke partners. Boeken wij en de vijf andere Vlaamse provincies en de Vlaamse overheid daarmee resultaat? Misschien moet ik toch een paar cijfers noemen. De export vanuit Vlaanderen naar China steeg van 3 miljard euro in 2008 naar 5 miljard euro in 2010. China is in 2010 de vierde belangrijkste investeerder geworden in Vlaanderen, met 7% van de investeringen. In volgorde is het land de vierde na de Verenigde Staten (22%), Nederland (11%) en Duitsland (10%). 3,5% van de Chinese investeringen gebeurden in Vlaanderen. Vlaanderen is daarmee de vijfde belangrijkste Chinese investeringsregio binnen Europa. Zijn Chinese investeerders dan niet welkom in Vlaanderen, meneer de voorzitter, collega's? Misschien kunt ge dat dan heel duidelijk zeggen: ze zijn niet welkom. Maar dan moet ge ook de vraag beantwoorden: had u Volvo bijvoorbeeld liever zien sluiten, zoals Opel gesloten is? Volvo werd overgenomen door een Chinees bedrijf. Als ge dat niet wilt, zeg het dan duidelijk. En zeg het dan duidelijk ook aan al die mensen die bij Volvo werken. Ja, wij faciliteren de contacten met de Oost-Vlaamse bedrijven, inzonderheid voor de

kmo's. Daarom zorgden wij bijvoorbeeld voor introducties bij een aantal belangrijke Chinese autoconstructeurs van Vlaamse automotive bedrijven. Die bedrijven zijn als toeleverancier op zoek naar nieuwe partners en zoeken die in de booming auto-industrie in China. Wij openen daar als provincie deuren voor die bedrijven om te exporteren, omdat ze die deuren zelf niet open krijgen. Is dat delocalisatie, meneer de voorzitter? Nee, dat is deuren openen, mogelijkheden creëren. En laat het in dit verhaal ook duidelijk zijn: Bekaert heeft de laatste jaren in China een Chinees productieapparaat uitgebouwd in functie van de Chinese markt, niet alleen van zonnepanelen, maar ook van bedrading voor autobanden. Die bedrading voor autobanden is juist heel belangrijk in die Chinese markt. Bekaert zou die positie vanuit de Belgische productie-eenheid nooit hebben kunnen uitbouwen. Bovendien staat die ontwikkeling los van wat daar nu gebeurt. Bekaert heeft van één specifiek product, namelijk zaagdraad, de wereldmarkt abrupt zien ineenzakken. Dat heeft betekend dat het bedrijf zwaar heeft moeten snoeien in de eenheden waar dat product werd gemaakt. Dat is hier gebeurd en ook in China. Collega, u zegt dat in China 223 keer meer mensen wonen dan in België. Maar, meneer de voorzitter, Bekaert stelt daar geen 223 keer meer mensen te werk dan in België, hè collega? Enfin, het is goed geprobeerd. Het bedrijf stelt daar 10.000 mensen te werk. Ik denk dus dat het een beetje te ver gezocht is, meneer de voorzitter, om het allemaal af te zetten tegen de totale bevolking van China. Maar er zijn ook interessante aspecten in de tussenkomsten van collega Joris. Ik keer terug naar de situatie in Aalter. Het is duidelijk dat wij in de klassieke maakindustrie minder en minder competitief zijn. Trachten wij daar iets aan te doen? Ja, via het aanmoedigen van nieuwe, innovatieve activiteiten en door het scheppen van ruimte voor nieuwe ondernemingen, die dan voor vervangende tewerkstellingen kunnen zorgen. In Aalter is daar bijvoorbeeld het nieuwe bedrijventerrein Woestijne. En wat dan de toekomst van de ontslagen arbeiders betreft, meneer de voorzitter, hebt ge twee belangrijke actoren op dit ogenblik. Ik heb daar een onderhoud met de waarnemend burgemeester over gehad. Hij zegt: kijk, op dit ogenblik zijn wij bezig in alle industriezones in Aalter vacatures op te sporen, om te kijken hoe wij een deel van die mensen gemakkelijk opnieuw aan werk kunnen helpen. Daar komt de nieuwe tewerkstelling bij die er op Woestijne zal zijn. Anderzijds zijn er de gespecialiseerde actoren, zoals de VDAB, die een speciale werking hebben, een speciale taskforce, wanneer er collectieve ontslagen zijn. Die zullen zich speciaal ook bezighouden met de opvang en de herplaatsing van de ontslagen werknemers. Trouwens, uit mijn contacten met Bekaert en met Aalter is gebleken dat daar op dit ogenblik nog geen ontslagen zijn, maar dat de eerste afvloeiingen zullen gebeuren vanaf mei van dit jaar. Dus, ja, we zijn daarom bekommerd. Ja, we weten wat er moet gebeuren: concrete acties door de actoren die daarvoor geëigend zijn. Ja, we hebben onmiddellijk contact opgenomen met Aalter. Wat de relatie met China betreft: ik heb u nog eens uitgelegd dat wij trachten werkplaatsen te creëren en investeringen aan te trekken. En dat heeft niks te maken met het feit dat juist de markt van de zonnepanelen ineengestort is. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Franck.

De heer Franck

Goed, bedankt voor de cijfers. Eindelijk, zou ik bijna zeggen. Misschien moeten we ook nog een keer kijken naar de cijfers voor tewerkstelling. Dat zou wel interessant zijn natuurlijk, hè? Het voorbeeld van Volvo, daar gruw ik van. Ik gruw daarvan gewoonweg. Ik hoop dat we daar niet hetzelfde gaan meemaken. Want als blijkt dat de gemiddelde Chinees – ik weet niet of dat Chinees met de pet is of Liang met de pet – de smaak krijgt van het rijden in Volvo's, dan vraag ik mij af hoeveel Volvo's er nog hier in Gent zullen gemaakt worden en of wij daar geen fabrieken zullen hebben waar Volvo's gemaakt worden. Ik hoop dat ik verkeerd ben.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we over naar punt 19.

PUNT 19. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Vraag inzake het Schmallenbergvirus in onze provincie

De heer voorzitter

Terug naar meneer Joris, over iets anders deze keer: het Schmallenbergvirus in onze provincie. Schapen, lammeren en runderen. U heeft het woord, meneer Joris.

De heer Joris

Geachte voorzitter, geachte gouverneur, geachte collega's, in december vorig jaar leek het probleem nog klein. Bij twaalf bedrijven in België werd bij schapen het Schmallenbergvirus vastgesteld. Dat blijkt uit cijfers van het federale voedselagentschap FAVV. Het virus veroorzaakt misvormingen bij kalveren van rundvee en bij lammeren van geiten en schapen, maar het is geen gevaar voor de mens. Het federale voedselagentschap ontdekte het virus toen in twaalf van de veertien onderzochte schapenbedrijven. De controles bij rundveebedrijven waren toen nog allemaal negatief. Daar werd geen virus aangetroffen. Als we nu naar de situatie van deze maand kijken, is de toestand drastisch slechter geworden. Op een kaartje op de webstek van het FAVV staan gegevens van 1 februari. Daaruit blijkt dat Oost-Vlaanderen nu het zwaarst getroffen is, met meer dan twintig schapenbedrijven en twee rundveebedrijven waar het Schmallenbergvirus werd gevonden. Terwijl in december dus nog geen enkel rundveebedrijf was aangetast. In dik twee maanden is dat een spectaculaire uitbreiding van de besmetting. Het absolute aantal getroffen bedrijven is natuurlijk slechts één element. Daarin scoort Oost-Vlaanderen het slechtst. Maar om echt een beeld van het probleem te krijgen, zouden we moeten weten hoeveel procent van de bedrijven in de verschillende provincies is aangetast. Het aantal besmette bedrijven moet dus bekeken worden in relatie tot het totale aantal bedrijven. Zijn deze cijfers voor onze provincie beschikbaar? Is onze provincie ook relatief gezien het zwaarst getroffen? Speelt de provincie direct of indirect een rol bij het indijken van het virus of in het verstrekken van informatie hierover? Zo ja, op welke manier? Kunnen getroffen schapen- of rundveehouders een beroep doen op een financiële tegemoetkoming van de provincie, eventueel in combinatie met een tegemoetkoming van een andere overheid? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Wel, meneer de voorzitter, collega's, er zit hier iemand in de raad die daar veel meer van kent dan ik. Collega Stockman, die kent dat zeer goed.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer, de schapenkweker uit onze raad zou wel iets willen zeggen voor gij antwoordt. Past u dat?

De heer gedeputeerde Vercamer

Natuurlijk.

De heer voorzitter

Meneer Stockman, men vraagt het woord zo niet, hè? Zo krap kunt gij uw hand niet omhoogsteken.

De heer Stockman

Dank u, meneer de voorzitter. Jammer dat mijn hand niet hoog genoeg kwam. Wat het Schmallenbergvirus betreft, collega, moet ik u zeggen dat het voor het eerst waargenomen is in het stadje Schmallenberg. Men weet nog altijd niet van waar dat virus komt. Daar zijn wel wat gelijklopende virussen in Brazilië vastgesteld. Wat het aantal bedrijven in Oost-Vlaanderen betreft: dat ligt inderdaad tamelijk hoog. Maar het verschilt van plaats tot plaats. Ik moet rechtuit zeggen: ik heb momenteel een 15-tal schapen die deze week gelammerd hebben, met ongeveer een 25-tal lammeren en bij mij heb ik nog niets vastgesteld. Hoe is dat nu gekomen? Het virus is overgedragen op de dieren via kneuten, net zoals dat gebeurde met blauwtong. Die diertjes zijn amper 2 à 3 mm groot. Wanneer is dat gebeurd? Het is gebeurd in de maanden mei tot en met augustus. Als het een keer september is, zijn die kneuten weg. Een schaap draagt vijf dagen minder dan vijf maand. Als ge rekent, dan ziet ge dat de periode die nu komende is voor de schapen- en geitentelers gunstiger zal zijn dan de maand december, toen de lammeren geboren zijn die gebruikt worden als paaslam. Dat is zo: de paaslammeren worden geboren in december. Wat de runderen betreft – de deputé weet dat ook: een rund draagt negen maanden, een heel stuk langer dan schapen. De dieren die besmet geworden zijn in de maanden juli of augustus, zullen dus pas een heel stuk later kalveren. Met andere woorden: binnen een of twee maanden zullen de eerste kalveren tevoorschijn komen. Wat nu wel bij de runderen gebeurt, dat is: verwerpen. Maar om eerlijk te zijn: jaarlijks stellen we vast dat ge een paar dieren hebt die verwerpen, of dat nu runderen zijn of schapen. Dus de grote vraag is: komt dat verwerpen wel van het Schmallenbergvirus? Ik moet eerlijk zeggen: ik heb bij collega-schapenhouders afschuwelijke lammeren gezien: achterpoten die vast hingen aan de kop, een lam met vijf poten, een lam zonder kop, een lam waarbij je met de poot in de hand staat als je het uit de moeder wilt halen. Dat zijn dus echt gruwelijke beelden. Die momenten maak je als schapenhouder niet graag mee. Maar we staan er allemaal machteloos tegen, zowel de provincie als de federale overheid. Want per slot van rekening: het is weer een federale materie. Wij zijn er niet op voorzien. Wij kenden dat virus niet. Het bestaat niet, nergens in de wereld. Van waar komt het? Niemand weet het. Dus van daaruit: wees voorzichtig. Wij gaan daar niet voor vergoed worden. Dat gebeurt net zo min als met blauwtong. Wij hebben daar ook geen vergoeding voor gehad, ondanks dat er honderden, duizenden dieren gestorven zijn.

De heer voorzitter

Meneer Stockman, dank u wel voor uw deskundige uiteenzetting. Eén zaak: ik heb begrepen uit de tussenkomst van meneer Joris dat het virus niet voor mensen gevaarlijk is. En gij hebt gezegd: bij mij is er nog niets vastgesteld. Dus dat komt er inderdaad niet van, hè? Meneer Vercamer heeft het woord.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u wel, voorzitter. Het voornaamste is gezegd, hè? We weten van waar het Schmallenbergvirus komt. Het is een aandoening die misvormingen aan de ledematen en aan de hersenen meebrengt. Het veroorzaakt ook vaak doodgeboorte. Er is eigenlijk niet veel aan te doen. Op dit moment weten we niet hoe we dat kunnen aanpakken. Er zijn in de pers verschillende cijfers verschenen. De eerste cijfers hebben we uit Nederland gekregen. We weten dat het virus overgedragen wordt door een mug die officieel 'kriebelmug' wordt genoemd. We hebben voor alle zekerheid de cijfers opgevraagd bij het FAVV en bij de FOD Economie, om de meest actuele cijfers te hebben. Wel, uit de gegevens van de Federale Overheidsdienst Economie blijkt dat er in Oost-Vlaanderen 5211 rundveebedrijven zijn. Het FAVV zegt op 10 februari dat er 3 rundveebedrijven zijn in onze provincie waar het virus aangetoond is. Dat is 0,06%. Er zijn 530 schapenhouders in Oost-Vlaanderen. Bij 26 daarvan blijkt het virus te zijn aangetoond. Dat is bijna 5% van alle bedrijven. Er zijn nogal wat verschillen in gradaties. Een veearts heeft zelfs in de pers gezegd: eigenlijk is de oorzaak niet zozeer die kriebelmug, maar is het een vorm van inteelt. Maar goed, ik ben geen veearts. Wij hebben in onze provincie dus het meeste aantal bedrijven waar het virus aangetoond is. Als het inderdaad zo is dat het vanuit noordelijke landen, vanuit Nederland, naar ons toe gekomen is, dan is dat ook logisch. Wij liggen dicht aan de grens en we hebben nogal wat schapenbedrijven. We hebben ook veel rundveebedrijven. 60% van de rundveebedrijven zit bij ons. Spelen we een rol als provincie? Hebben we een directe rol bij het indijken? Dat hebben wij niet. Het is een federale materie, zoals de collega ook al gezegd heeft. En het FAVV is door de federale overheid belast met de verspreiding van de informatie. Wij kunnen dat alleen aandachtig volgen. We kunnen de statistieken bijhouden, maar we hebben geen opdracht. De bestrijding is trouwens niet eenvoudig. We hebben geen goed middel om dat te bestrijden. Ge kunt alleen ervoor zorgen dat drachtige dieren tijdens de activiteiten van kriebelmuggen zo weinig mogelijk in aanraking kunnen komen met die muggen. Ge kunt proberen ervoor te zorgen dat er geen begrazing komt in periodes waarin de kriebelmuggen actief zijn. Maar dat is informatie die we kunnen geven. Dat is een beetje preventief optreden. Die informatie verschijnt trouwens ook allemaal in de gespecialiseerde pers. Wie 'Boer en Tuinder' of de ABS-tijdschriften leest, heeft dat daarin allemaal al kunnen vinden. De gespecialiseerde pers is wat dat betreft zeer actief. Kunt ge een beroep doen op financiële tegemoetkoming? Nee, er is geen financiële tegemoetkoming voorzien, ook niet door het provinciebestuur. Daarbij komt nog dat de schapenhouderij vaak een bijberoep is of als hobby beoefend wordt. En het is ook vanuit andere overheden niet de gewoonte om bij hobby of bijberoepen veel compensaties te voorzien voor verliezen. Dat is een realiteit. Maar dat neemt niet weg dat het voor de enkele professionele schapenhouders effectief een probleem is, hè? Dat is realistisch. We hebben hetzelfde fenomeen meegemaakt bij het blauwtongvirus. Dat is hier ook besproken. We hebben toen ongeveer hetzelfde antwoord gegeven. Het is ook zo dat schapenhouders een stuk van hun inkomsten dikwijls halen uit inkomenssteun. Ook dat is een realiteit. Schapenhouders kunnen inkomenssteun genieten doordat er effectieve inkomenssteun voorzien is via de Belgische Dienst voor de Opvoering van de Productiviteit, maar dan uit Europese middelen. Verder zijn er beheersovereenkomsten voor de natuur waar schapen bij ingezet worden. Er zijn premies voor zeldzame rassen en verbredingsactiviteiten. Die inkomsten komen in geen dele in het gedrang. Resumerend: 1. Het is een reëel probleem. Gelukkig is het nog niet te sterk verspreid, maar we houden ons hart vast. 2. We hopen dat het seizoen ons een beetje helpt. Dat is trouwens ook door collega Stockman al aangehaald. 3. Er is eigenlijk niet veel aan te doen in de huidige stand van de wetenschap. 4. De raad wordt gegeven preventief te werken door de goede weiden uit te kiezen, waar de kriebelmuggen niet zijn. 5. Inkomenssteun wordt daar niet voor voorzien, ook niet door de provincie.

De heer voorzitter

Het is voldoende behandeld, meen ik.
We gaan over naar punt 20.

PUNT 20. VRAAG VAN JAMILA LAFKIOUI (OPENBARE ZITTING)

De huidige dertien consortia binnen het volwassenenonderwijs

De heer voorzitter

Een vraag van mevrouw Lafkioui inzake de huidige dertien consortia binnen het volwassenenonderwijs.

Mevrouw.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Minister van Onderwijs Pascal Smet wil graag als de zoveelste minister het onderwijslandschap nogmaals hervormen. Dit gaat dan specifiek over een deelaspect van het onderwijs, namelijk het volwassenenonderwijs. De consortia zelf bestaan nog maar sinds 2007. Ze zijn toen een initiatief geweest van de toenmalige minister Frank Vandenbroucke. De bedoeling was dat er een samenwerkingsverband zou komen tussen de verschillende centra van volwassenenonderwijs (de CVO's) en de centra voor basiseducatie. Per RESOC werd een consortium opgesteld. In totaal zijn er dus dertien consortia in Vlaanderen. Voor onze regio Gent-Eeklo is dat het consortium nr. 11. Nu, wat verandert er concreet? Volgens de planning ging normaal in 2012 een audit of evaluatie moeten gebeuren van de huidige dertien consortia en de werking daarvan. Maar in plaats van die evaluatie en die planning heeft men eerder gekozen voor een hervorming tot CLLB (niet te verwarren met CLB, het Centrum voor Leerlingenbegeleiding; hier gaat het om het Centrum voor Leerlingen Loopbaan Begeleiding). Dit is iets wat komt overwaaien vanuit Europa. In het kader van het Europese onderwijsthema, zal ik maar zeggen, is er een Europese resolutie over 'life long guidance'. Vandaar ook de naam 'leerloopbaanbegeleiding'. Dit kadert ook binnen het actiegebied, als 'Action on Plan Adult Learning'. Dat gaat dus vooral over het aspect 'levenslang leren'. In het kader daarvan wil men daar in Vlaanderen ook bij aansluiten. Men wil dus VZW's oprichten die de globale leerloopbaanbegeleiding van volwassenen met leervragen moet organiseren. Deze hervorming betekent ook een herstructurering. Concreet betekent het dat bepaalde consortia ophouden te bestaan. Men kiest voor slechts zeven CLLB's, zes regionale (één per provincie) en één in Brussel. Het CLLB vormt dus een koepel van alle actoren in het volwassenenonderwijs. Dat zijn de CVO's, maar ook het Syntra, de VDAB en het Centrum voor Basiseducatie (CBE) zitten daarin. Wat ook nieuw is, is dat de Huizen van het Nederlands voor inburgering en integratie naar dit CLLB worden verwezen. Dit gaat dus zowel over de private als de publieke actoren. Het CLLB moet onder andere werken rond kwalificaties en zo en rond het vastleggen van de EVC's (de elders verworven competenties), die binnen het volwassenenonderwijs heel specifiek zijn. Een van de kernopdrachten van dit centrum is dat het de onderwijsvraag en het onderwijsaanbod op elkaar moet afstemmen. Dat betekent dus ook concreet dat een CVO niet zomaar een nieuwe afdeling of opleiding kan opstarten, maar eerst goedkeuring moet vragen aan de verschillende partners binnen de koepel. Dit was eigenlijk ook al zo binnen de consortia. Uiteraard heeft dit ook rechtstreeks gevolgen voor ons huidige provinciale onderwijsaanbod. Op dit moment is er nog onduidelijkheid over de vraag of de consortia blijven bestaan. Waarschijnlijk is dat dus niet het geval. Maar er is ook heel wat onduidelijkheid over de taakstelling en de structuur van zo'n CLLB. CLLB's zijn VZW's, maar ze worden beschouwd als autonome instellingen. Intussen zullen ze wel gesubsidieerd worden vanuit de Vlaamse overheid en zullen ze moeten werken binnen het Vlaamse beleidskader. Daarnaast is er natuurlijk ook de zorg over het garanderen van de eigenheid en de autonomie van elke onderwijsinstelling. Ik heb daar toch wel enkele concrete en inhoudelijke vragen bij. 1. Wat betekent deze herstructurering concreet voor onze huidige provinciale CVO's? 2. Welke visie of doelstelling heeft zo'n CLLB? 3. Welke taakstelling en welke bevoegdheid krijgt dit centrum? 4. Welke partners zullen betrokken worden bij dit veranderingsproces? 5. Krijgen alle onderwijsinstellingen, zowel vrije als officiële, een plaats binnen dit CLLB? Mijn concrete vraag

DEBATTEN

naar de gedeputeerde van Onderwijs is: bent u op de hoogte van deze ontwikkeling? Ik vermoed van wel. Kan de gedeputeerde hier dan al meer klaarheid over geven? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, voorzitter. Mevrouw Lafkioui verwijst naar een omvorming van de consortia naar de CLLB's, maar eigenlijk is het meer dan dat. Het kadert in de oefening die men ook bij inburgering doet, zoals daarstraks uit de motie bleek: meer afstemming op elkaar en een fusie van een aantal bestaande organisaties. Eigenlijk gaat het hier ook over een fusie, namelijk van de Huizen van het Nederlands en de consortia. Die zouden fuseren tot één geheel. Misschien worden het er zes. De oorspronkelijke conceptnota ging uit van één per provincie en dan nog één voor Brussel. Het zou kunnen dat het er acht worden doordat Gent en Antwerpen een apart CLLB krijgen. Maar dat is allemaal nog niet zo heel duidelijk. Wat is de bedoeling daarvan? De CLLB's gaan de taken uitvoeren die nu grotendeels door de Huizen van het Nederlands en de consortia worden verricht. Voor de onderwijsinstellingen verandert er dus niet zo heel veel. Er verandert ook niet veel rond de aanvragen voor een nieuw opleidingsaanbod bijvoorbeeld. Die moeten nu al via de consortia lopen. De collega heeft dat ook al gezegd. In de toekomst zal dat dus via de CLLB's gaan. De taken van het CLLB worden dus vooral de toeleiding naar het bestaande aanbod, het creëren en innoveren van aanbod, het stroomlijnen daarvan, het krijgen van de juiste mensen op de juiste plaats en dergelijke meer. De collega vraagt welke visie en doelstellingen zo'n CLLB heeft. De maatschappelijke opdracht kan worden samengevat als: het organiseren van leerloopbaanbegeleiding in het kader van het Europese programma, het toeleiden van volwassenen met leervragen naar het meest geschikte opleidingsaanbod, de creatie van het EVC-kader (waar ook al naar verwezen is: de erkenning van verworven competenties) en de afstemming van het onderwijsaanbod. Dat zal zowel een eerstelijns- als een tweedelijnswerking zijn. Bij de eerstelijnswerking gaat het om het verlenen van advies aan volwassenen en om het ondersteunen van volwassenen bij het opmaken en bijhouden van een portfolio, van de leervragen die zij hebben en van het aanbieden van opleidingen. Ook de intake van anderstaligen die nu door de Huizen van het Nederlands wordt uitgevoerd, de screening en het testen van anderstaligen, zal een taak van die CLLB's worden. Verder zou onder meer de detectie van onderwijsbehoeften van gedetineerden erin opgenomen worden. De CLLB's hebben ook een tweedelijnswerking. Daarbij gaat het om het verzamelen en ontsluiten van informatie over het bestaande opleidingsaanbod, het detecteren van tendensen, het optimaliseren en op elkaar afstemmen van vraag en aanbod en de coördinatie en het ontwikkelen van instrumentaria voor screening en testing. Al deze onderwerpen die ik hier aanhaal, zitten vervat in de oorspronkelijke conceptnota. Ondertussen werden de verschillende Huizen van het Nederlands en de verschillende consortia ook al gevraagd om hun mening daarover te geven. Wij worden daar telkens zijdelings bij betrokken, omdat onze CVO's ook in de consortia zitten en omdat wijzelf in de Huizen van het Nederlands vertegenwoordigd zijn. Maar de vraagstelling gaat dus niet naar de provincies als zodanig. Die gaat naar de Huizen van het Nederlands en de consortia waarin wij vertegenwoordigd zijn. Krijgen alle onderwijsinstellingen een plaats in het CLLB, zowel de vrije als de officiële? Uiteraard. Net zoals dat nu bij de Huizen van het Nederlands en de consortia het geval is, zal dat ook bij de CLLB's zo zijn. Wij zijn dus van de ontwikkeling op de hoogte via ons IVA Onderwijs, dat daar met verschillende centra in zit, via het voorzitterschap van het Huis van het Nederlands Oost-Vlaanderen en bijvoorbeeld ook via het overleg dat we als onderwijsgedeputeerden en VVP hebben met de minister van Onderwijs. Op dit ogenblik is er toch nog wat onduidelijkheid. Wij verwachten de komende maand de definitieve conceptnota van het kabinet. Maar er bestaat toch al redelijk wat zekerheid over wat ik u daarnet al heb kunnen opsommen, over de taken die de CLLB's gaan krijgen. Het wordt dus een beetje een fusie van de twee bestaande

instellingen. Of er in Oost-Vlaanderen één CLLB gaat komen of twee, is nog een beetje koffiedikkijken.

De heer voorzitter

Mevrouw.

Mevrouw Lafkioui

Ik wil de gedeputeerde bedanken voor zijn antwoord. Ondertussen had ik ook al wat informatie ingewonnen over een aantal zaken. Ik moet zeggen dat die informatie overeenstemt met het verhaal van de gedeputeerde. Maar ik zit nog wel met een aantal kritische bedenkingen. De gedeputeerde sprak net vooral over de Huizen van het Nederlands, maar ook de VDAB zou bijvoorbeeld binnen dat CLLB gaan zitten. Nu, de VDAB is een organisatie die voor de overheid werkt. Het is dan niet duidelijk wat de taak van die dienst straks gaat worden. Ik hoor u spreken over het toeleiden tot het gepaste aanbod van onderwijs of vorming. Ik dacht dat dat nog altijd een taakstelling is van de VDAB. Het gevaar is toch wel dat bepaalde werkingen elkaar zullen overlappen. Dat is op dit moment nog niet uitgeklaard, hè? De vraag is dus: met welke taak en bevoegdheid kom jij als organisatie binnen dat CLLB te zitten? Ook financieel is er blijkbaar nog heel wat onduidelijkheid. De middelen die er nu voor opgesteld worden, zouden veel te beperkt zijn ten opzichte van de taakstelling die men krijgt. Ik heb daar zelf nog geen zicht op. En naar wie gaan die middelen dan? Wie heeft daar straks de bevoegdheid over? Wordt die bevoegdheid bij een directie gelegd? Op dit moment is er heel wat meer onduidelijkheid dan duidelijkheid, terwijl het CLLB al wel naar voren wordt gebracht als concept in het volwassenenonderwijs. Ik betreur dat dat laatste gebeurt. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Hertog, ja.

De heer gedeputeerde Hertog

De VDAB zal daar inderdaad ook in zitten, net als Syntra bijvoorbeeld. Alle instanties die een aanbod voor volwassenenonderwijs verstrekken, zullen daar in zitten. Dat is momenteel trouwens ook al zo bij de Huizen van het Nederlands. Het gebeurt juist om overlapping te vermijden. Vroeger zat men niet samen in organisaties. Toen regelde iedereen zijn eigen organisatie en bood men soms op 2 km van elkaar dezelfde opleiding aan. Precies om dat te vermijden, zitten ze nu allemaal samen in een boot: het CLLB. Wat ik van de financiering gehoord heb, is dat minimaal de huidige financiering van de verschillende organisaties zal gehandhaafd blijven. Dus als het in Oost-Vlaanderen één organisatie zal worden, zullen de middelen van de twee Huizen van het Nederlands en van de drie consortia in dat ene CLLB opgenomen worden. Een zekere overhead zal daardoor normaal gezien al moeten verdwijnen. Dat zal dus wat extra financiële ruimte moeten betekenen. Maar er komt ook een aantal taken bij. En het is nog maar de vraag of die extra taken niet zo groot zijn dat in de toekomst naar nieuwe middelen moet gezocht worden. Maar de huidige middelen zoals ze vandaag bestaan, zouden gehandhaafd blijven.

De heer voorzitter

Dank u wel. Ik acht dit punt besproken.
We gaan naar vraag 22.

DEBATTEN

PUNT 22. VRAAG VAN EDDY SCHOLLAERT (OPENBARE ZITTING)

De strip 'De laaiende linies'

De heer voorzitter

Punt 22. Vraag van de heer Eddy Schollaert inzake de strip 'De laaiende linies'. Die strip gaat over de 80-jarige oorlog, die 68 jaar duurde. Meneer Schollaert heeft het woord.

De heer Schollaert

Ja, voorzitter, dank u. Meneer de gouverneur, geachte deputatie, beste collega's, ik weet niet of u het zich nog herinnert, maar eind vorig jaar kregen wij als provincieraadsleden allemaal een strip aangeboden via de provincie. Die strip heeft de titel 'De laaiende linies'. Het is een studiowerk van Willy Van der Steen, een verhaal over Suske en Wiske, Jerommeke en Lambik. Via een verhaal van deze personages gaat men terug in de geschiedenis en brengt men het ganse verhaal over de 80-jarige oorlog, zoals die zich afspeelde op de grens van Nederland en Noord-Vlaanderen. Het is een zeer boeiend werkje. Van kind tot volwassene heeft men uiteindelijk na het lezen van dit stripverhaaltje een boeiend inzicht in wat zich in het verleden gedurende deze oorlog heeft afgespeeld. Het stripboek bevat op het einde zelfs een toelichting over forten, routes en linies – begrippen die niet zo bekend zijn, maar die men in het boekje terugvindt. Het boekje werd uitgegeven in het kader van een Europees Interregprogramma, namelijk 'Fronten en linies in grensbreed perspectief'. Behalve deze strip geeft de provincie ook kleine cultuurgidsjes uit en nog een aantal andere werken. Het zijn zeer boeiende en belangrijke uitgaven. Maar de grote vraag is: wat doen wij met deze zeer boeiende en niet dure werken? Ik weet onder andere dat een aantal cultuurgidsjes toegestuurd wordt naar de bibliotheken. Maar ik hoop dat de strip 'De laaiende linies' bijvoorbeeld ook te verkrijgen is in de toeristische dienst in de grensstreek. Dus wat kunnen we doen? Kunnen we eventueel nog een pakket samenstellen van andere boeiende werken en dat toesturen aan bibliotheken? Een historisch werk zou bijvoorbeeld naar heemkundige kringen gestuurd kunnen worden en andere vulgariserende werken ook naar bibliotheken. Het is heel belangrijk dat zulke werken voor een breed publiek toegankelijk zijn en dat ze niet blijven liggen in een opslagruimte of ergens in een archief. Ik heb hier mijn laatste aanwinst: 'De Looze in zijn abdij van Enname'. Dat werk heb ik gekocht voor 18 euro. Ik heb het gevonden in een PAC. Ik vond het zeer boeiend. En ik hoop dat wanneer men dat PAC ooit verbouwt of moderniseert, men daar iets aan doet. Het staat namelijk in de vitrines die zich achter de balies bevinden en zijn dus vrij ontoegankelijk. Ik heb beleefd aan het personeel van de balies gevraagd: mensen, mag ik efkes achter jullie balie, zodat ik kan neuzen in die vitrinekasten? Ik had daar een aantal boeken van, maar eentje vond ik zeer boeiend, over de abt De Looze. Dat heb ik daar ontdekt en voor 18 euro kon ik het daar niet laten liggen. Ik zal er dus aandacht voor vragen dat men iets aan de vitrinekasten doet als men het PAC ooit verbouwt of aanpast. Verder wil ik de gedeputeerde vragen: zet de dienst Cultuur aan het denken over de vraag wat wij kunnen doen om dat aantal zeer boeiende en echt niet dure werkjes een brede verspreiding te geven en onder de aandacht van een breed publiek te brengen. Ze zijn echt zeer boeiend. De vraag is wat de provincie doet.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Schollaert.
Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, griffier, achtbare collega's, waarde interpellant, het is inderdaad zo: 'De laaiende linies' is een Suske-en-Wiske-album, dat in het kader van het Europese Interreg IVA-

project 'Forten en linies', mevrouw de fractieleider, met verschillende partners werd samengesteld. Dat album wordt, zoals meneer Schollaert zegt, gratis verdeeld. Op dit ogenblik zijn er al 27.000 exemplaren van verdeeld. Zoals u zegt, is het inderdaad belangrijk om dat de provincie onder de aandacht te brengen en er op die manier bekendheid aan te geven. Dat Suske-en-Wiske-album en ook alle andere culturele publicaties worden gratis aan alle bibliotheken overgemaakt. Verder krijgen alle provincieraadsleden van dergelijke publicaties in principe een gratis exemplaar. Wat de verdeling van de Suske-en-Wiske-albums betreft: wij hebben de bibliotheken gevraagd om ze ter beschikking te stellen. Ik heb hier de lijst van alle instanties voor toerisme, meneer de gedeputeerde Couckuyt, waar die publicaties te krijgen zijn, evenals andere publicaties van de provincie. Ik zal u de lijst niet voorlezen, maar ik kan hem u geven. In de bibliotheken hoeft men de publicaties om verschillende redenen niet te verkopen. Dat brengt natuurlijk veel overlast met zich mee, aan boekhouding en dergelijke dingen. We kunnen de bibliotheken er ook niet toe verplichten om onze boeken te verkopen. Dat zijn gemeentelijke instanties. Ik kan u zeggen dat wij de kleine cultuurgidsen op veel plaatsen promoten. Wat het PAC 'Het Zuid' betreft, daar staan de boeken inderdaad achter de toonbank, zodat ze moeilijk toegankelijk zijn. Ik zal het meenemen en ik ga trachten daar iets aan te doen. Maar ik wil u zeggen dat deze publicaties van de provincie op veel plaatsen ter beschikking zijn. U hebt trouwens vorige week bij de opening van het nieuwe Ename-centrum, die massaal is bijgewoond, kunnen zien dat daar een uitgebreide verkoopstand stond. Daar waren niet alleen alle publicaties van de provincie te koop die nog voorradig zijn, maar ook de prachtige publicaties van het PAM Velzeke en natuurlijk ook die van het Ename-centrum die door de conservator worden uitgegeven. We hebben dus een breed scala van catalogi en we trachten die overal aan de man te brengen. Verder wil ik u zeggen dat we het boek dat wij uitgegeven hebben onder meer in het kader van het project Varend Erfgoed, collega Van Gucht, ter kennis hebben gesteld aan alle met varend erfgoed verbonden verenigingen in Nederland en Vlaanderen. Ook alle publicaties die de heemkundige kringen kunnen aanbelangen, worden ter kennis gebracht. Ik denk dat wij alles doen om onze boeken zoveel mogelijk te verspreiden. En ik moet u zeggen: veel folders worden daarvoor ook gratis uitgedeeld. Verder heeft collega De Buck mij er zojuist op gewezen dat op 6 mei in Sint-Gillis-Waas een Europadag gehouden wordt. Dat is dus midden in het liniegebied. Daar zullen ook nog een paar honderd van onze Suske-en-Wiske-albums gratis uitgedeeld worden.

De heer voorzitter

Meneer Schollaert.

De heer Schollaert

Ja, voorzitter, ik wil efkes iets rechtzetten. Ik had niet de bedoeling een voorstel te doen om de boeken te verkopen in de bibliotheken. Als ze maar aanwezig zijn in hun inventaris en kunnen uitgeleend worden, is dat al een bijzonder punt. Dit zeg ik even voor de duidelijkheid.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Het punt is uitgediscussieerd.

PUNT 23. VRAAG VAN ANNEMIE DE GUSSEM (OPENBARE ZITTING)**Een mogelijk gebruik door OCMW's van de IT-contracten van de provincie**

DEBATTEN

De heer voorzitter

Punt 23. Een vraag van mevrouw De Gussem inzake een mogelijk gebruik door OCMW's van de IT-contracten van de provincie.

Mevrouw.

Mevrouw De Gussem

Ja, voorzitter, collega's, het is zo dat gemeentebesturen in Oost-Vlaanderen de kans krijgen om via een contract met de provincie IT-apparatuur en zo aan te kopen tegen voordelige voorwaarden. Nu is de vraag op het werkveld of het niet mogelijk zou zijn dat ook OCMW-besturen gebruikmaken van dergelijke contracten met de provincie.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, de vraag is concreet en het antwoord ook. Op dit moment is dat niet mogelijk. Maar we gaan dat ter harte nemen en zodra het mogelijk is, gaan we onze implementering aanpassen. We hebben inderdaad vandaag twee raamcontracten: een voor de multifunctionals, printers en copiers en een IT-raamcontract voor servers, pc's, notebooks en dergelijke. Bij onze multifunctionals staat omschreven dat het voor alle gemeentebesturen in de Vlaamse provincies is. Bij ons IT-contract staat dat het voor alle Oost-Vlaamse gemeenten is. Maar in de toekomst gaan we dat herbekijken. We gaan dat ruimer formuleren. Dan is er geen enkele discussie. Een potentiële oplossing lijkt mij ook te zijn dat de gemeente afneemt van het lopend raamcontract en als opdrachthouder optreedt voor het lokale OCMW. Dat kan perfect. Maar we zullen zorgen dat het in de toekomst direct kan.

De heer voorzitter

De laatste vraag.

PUNT 24. VRAAG VAN STEFAAN VAN GUCHT (OPENBARE ZITTING)

Het project 'Oude Briel'

De heer voorzitter

Vraag van de heer Van Gucht inzake het project 'Oude Briel'.
Meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Geachte collega's, de provincie Oost-Vlaanderen heeft samen met Waterwegen en Zeekanaal en de provinciale ontwikkelingsmaatschappij de ambitie om in Baasvelde een nieuw, duurzaam, watergebonden bedrijventerrein te creëren. Hiertoe zullen een bestaande kaaimuur – of kaaimuren, zoals u wilt – en oude, deels gerenoveerde

fabrieksgebouwen samengevoegd worden met een ambachtelijke zone. Binnen deze trajectzone bevinden zich ook nog meer dan honderd zonevreemde woningen. Al bij de eerste informatievergadering vorig jaar bleek dat voor zo'n watergebonden terrein plaatselijk weinig maatschappelijke draagkracht te vinden was, niet het minst vanwege de vaagheid van het hele traject. Een voor vanavond voorziene informatievergadering werd afgelast, nog wel met de reden dat er onvoldoende informatie over dit dossier beschikbaar is.

[onderbreking om een storing in de geluidsinstallatie te verhelpen]

De heer voorzitter

Dank u. Ga nu maar door.

De heer Van Gucht

De ... Ik ben efkes de draad kwijt Er is onvoldoende informatie over dit dossier beschikbaar volgens de "onzinbrief" die ik in handen kreeg. Qua vaagheid kan het zo'n beetje tellen. "In samenspraak met het stadsbestuur van Dendermonde heeft de projectgroep beslist om deze informatievergadering uit te stellen. In het kader van het project werd een aantal onderzoeksvragen gesteld, zoals de mobiliteit, de fasering, de realisatie ..., die eerst een diepgaander onderzoek vergen. Daarbij zal ook het plan van aanpak nog concreter worden uitgewerkt. Het uitstel biedt bijkomend een opportuniteit om de input, die vanuit het openbare onderzoek van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan komt, mee te nemen." Wanneer is er dan een nieuwe infovergadering? "De projectpartners zullen u uiteraard verder informeren via een derde nieuwsbrief en via de website www.oudebriel.be over de planningsprocedures en het plan van aanpak. Zodra er concrete antwoorden zijn op de gestelde onderzoeksvragen, wordt een volgende informatievergadering georganiseerd." Wanneer? Wie weet het? Maar mijn vragen zijn de volgende: wat zijn nu eigenlijk de concrete acties die in dit dossier reeds ondernomen zijn? Zijn er al onteigeningen gepland? Kunnen betrokken eigenaars hun woning aan de POM, Waterwegen en Zeekanaal of de provincie voor een billijke prijs verkopen? Of wacht men liever, zoals onlangs nog gebeurde, tot het pand voor een belachelijk lage prijs op de markt komt om het dan met het voorkeepsrecht zelf te kopen? Hoe zit het met de ontsluitingsweg? Uit antwoorden vanuit de provincie op vragen van inwoners uit de Mandekensstraat kunnen we afleiden dat die ontsluitingsweg er toch sneller zal komen dan was voorzien. Is in tegenstelling tot wat tot nu toe werd beweerd dan toch een fasering uitgewerkt? De waarde van de woningen en van de nog vrije stukken bouwgrond zijn intussen al fors gedaald, nu er sprake is van die nieuwe weg. Wie woont nu immers graag met een drukke baan aan de voordeur en een nog drukker ontsluitingsweg aan de achterdeur? In een strook van nog geen 50 m breed zit de bebouwing tussen twee wegen, met een oude spoorlijn als buffer. Is er ondertussen al een afbakening van het betrokken gebied op perceelsniveau? Op de website vinden we een luchtfoto, waardoor men enkel een idee heeft. Er wordt geen enkele juiste afbakening op aangegeven. Op de website zelf staat ook nog: "Afbakening van het plangebied. Het plangebied bevindt zich volledig op het grondgebied van Dendermonde in deelgemeente Baasrode." Dat wisten we ook al. "Het plangebied is momenteel ingekleurd als industriegebied op het gewestplan, maar het bevat ook enkele woningclusters: de lintbebouwing langs de Fabrieksstraat en de woningcluster langs de straat Briel. De oude spoorlijn 52 Dendermonde-Puurs parallel aan de N17 vormt de zuidelijke grens en de gemeentegrens Dendermonde-Buggenhout de oostelijke grens van het plangebied. In het westen van het plangebied ligt het recent ontwikkelde bedrijventerrein Steenkaaistraat." Daar komt de kat op het koord. Met deze definitie hoort de Steenkaai kennelijk niet meer tot het plangebied. Dat verklaart dan ook weer de mondelinge en dus officieuze toezeggingen die sommige betrokken zaakvoerders daar kregen, dat de Steenkaai uit het plan zou gelicht zijn. Collega's, met een infoavond en twee nieuwsbrieven op een jaar tijd, kun je moeilijk van een uitgebreide informatieverstrekking spreken. Het enige dat men in Baasvelde bewerkt heeft, is onzekerheid en de daaruit voortvloeiende frustraties.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Meneer Van Gucht, ik moet wel zeggen: men had gefluisterd, hè? Ik hoop dat de gedeputeerde u gehoord heeft. Wij hebben niets gehoord, hoor.
Meneer De Buck, gij hebt geluisterd en gehoord.

De heer gedeputeerde De Buck

Meneer de voorzitter, ge moogt mijn gehoor niet onderschatten, hè? En de collega was zeer duidelijk en gestructureerd. Dat helpt ook altijd, hè? Ik zal mij beperken tot het beantwoorden van de vragen van de collega. Hij heeft een overzicht gegeven van een aantal zaken en ook een beetje een duiding rond een aantal dingen. Eerst en vooral: wanneer komt er een nieuwe informatieavond? Het is nog niet bepaald, collega. Dat zal pas plaatsvinden wanneer er meer concrete gegevens zijn, zoals het concrete plan van aanpak van WNZ, waar ook wij op wachten. Maar het wachten is ook op de studies die nu lopende zijn, de MOBER, de MER en de RVR. Bij concrete acties die reeds ondernomen zijn, valt in de eerste plaats te denken aan de samenwerkingsovereenkomst tussen WNZ, de provincie en de POM. Verder is er een eerste informatievergadering voor de omwonenden. Het project is voorgesteld. Het is nog maar een project. Dat project dient te worden omgezet in plannen met een aantal fasen. Dat is juist het probleem, collega. Op het ogenblik dat men begint met een project, vraagt men naar het resultaat. Ik begrijp dat. Er is onzekerheid bij de mensen. Maar als ge een project wilt opbouwen en de mensen van bij het begin van het project wilt zeggen dat er iets bezig is, dan loopt ge een risico. Als ge de mensen niet voorlicht, loop je het risico dat ze zeggen: ze zijn achterbaks (letterlijk: achter onze rug) bezig. Als ge ze voorlicht van in het begin, stellen ze vragen waar ge nog niet kunt op antwoorden. En dan laat ge u soms opjagen, zoals nu, om te rap een tweede voorlichtingsvergadering te geven. Naar de eerste informatievergadering heb ik verwezen. Verder zijn er twee nieuwsbrieven verschenen. In de herfst van vorig jaar werden de bedrijven bevraagd, zowel collectief als individueel, wanneer zij daarom verzocht hadden. Momenteel lopen de studies voor een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan: de plan-MER, de RVR en de MOBER. Het zijn studies. Er is dus nog niets in de eigenlijke RUP-fase. Is er ondertussen al een afbakening van het betrokken gebied op perceelsniveau? Dat is een heel vergaande vraag uiteraard, collega. Er is nog geen precieze afbakening of fasering, omdat we juist nog in de voorbereidende fase van het project zitten, waarin we luisteren, kijken en studeren. Die precieze afbakening zal pas plaatsvinden bij het ruimtelijk uitvoeringsplan. Grof gesteld is het zo dat het hier gaat om een gebied dat ligt in industriegebied, tussen de Schelde en de spoorweg. En grofweg is het dus de vraag of we dat gebied op termijn aanpakken en trachten globaal de situatie daar te verbeteren, zowel voor de bedrijven als voor de bewoning. Dan moeten we zorgen dat de bewoning daar op een deftige manier ingebufferd wordt of op termijn kansen krijgt om zich te verplaatsen. We moeten dan ook zorgen voor een goede ontsluiting. Het gaat er dus om dat we een kwaliteitsvolle oplossing nastreven. Uiteraard is het alternatief dat we niets doen. Dan moeten we als bestuur de vraag stellen: moeten we een oplossing nastreven waar waarschijnlijk op termijn iedereen beter van wordt en de kritiek dan maar op ons nemen? Ik heb begrip voor die kritiek, hoor. Daar gaat het niet over. Het is immers een periode van onzekerheid. Maar dat is een keuze die we zullen moeten maken. Daarom hebben we ook op dit ogenblik besloten de informatieavond – die stond voor vanavond gepland, hè? – af te blazen. Er is een aantal vragen waar we nog geen antwoorden op geven, gezien de lopende studies en gezien het feit dat we een aantal opmerkingen willen meenemen die gemaakt worden in het kader van het openbaar onderzoek naar het structuurplan van Dendermonde zelf. Uw vraag is een goede en nuttige vraag, maar in zo'n belangrijk en gevoelig dossier bestaat er niet zoiets als ja-nee en wit-zwart. Het is een proces. En het is van tweeën één: men aanvaardt het proces met de doelstellingen die men eraan kleeft of men constateert dat er geen maatschappelijk draagvlak is en gaat naar een status quo. Maar als men beslist tot een status quo is het de vraag of men daar over tien en twintig jaar nog zo gelukkig zal mee zijn. Dat is de probleemstelling. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Bij dezen ga ik de vergadering van vandaag sluiten. De provincieraad zal opnieuw vergaderen op woensdag 14 maart 2012 om 14.00 uur. En nu sluit ik de raad, om 16.55 uur. Voilà.

EINDE VAN DE ZITTING